

தீருவள்ளவர் ஆண்டு 2038

செந்தமிழ்

திங்கள் இதழ்

தொகுதி : 101 பகுதி : 12 டிசம்பர்-07

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை-1.

டிசம்பர்-07

தமிழ்ச் சங்க ஓட்சிக் குழு

முகவை மன்னர் திரு. நா.குமரன் சேதுபதி	தலைவர்
திருமதி இராணி இலட்சுமி நாச்சியார்	துணைத்தலைவர்
திரு. இரா. அழகுமலை எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,	செயலாளர்
திரு. இரா குருசாமி பி.ஏ.,	உறுப்பினர்
திரு. டாக்டர். ந. சேதுராமன் M.S., M.Ch., M.N.M.S.(Uro) F.I.C.S.,	உறுப்பினர்
திரு. ச. பரங்குன்றம் பி.ஏ.,	உறுப்பினர்
திரு. க. முத்தையா பசும்பொன் பி.ஏ., பி.எல்.,	உறுப்பினர்
திரு. இரா. கண்ணன்	உறுப்பினர்
திரு. மா.ச.கார்த்திகேய பாலாஜி பி.இ.,	உறுப்பினர்
திரு. எஸ்.எம். நாகராசன் பி.ஏ.,	உறுப்பினர்
திரு. பி. வீரணன்	உறுப்பினர்

கல்லூரிக் குழு

திரு. டாக்டர்.ந. சேதுராமன் M.S., M.Ch., M.N.M.S.(Uro) F.I.C.S.,	தலைவர்
திரு. இரா.குருசாமி பி.ஏ.,	செயலாளர்
திரு. இரா. அழகுமலை எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,	உறுப்பினர்
திருமதி இராணி இலட்சுமி நாச்சியார்	உறுப்பினர்
திரு. ச. பரங்குன்றம் பி.ஏ.,	உறுப்பினர்
திரு. மா.ச. கார்த்திகேய பாலாஜி பி.இ.,	உறுப்பினர்
திரு. க. முத்தையா பசும்பொன் பி.ஏ., பி.எல்.,	உறுப்பினர்
திருமதி. வாசுகி ராஜா எம்.எஸ்.சி., எம்.ஃபில்.,	உறுப்பினர்
இராஜா. திரு. டி.என்.எஸ். முருகதாஸ் தீர்த்தபதி	உறுப்பினர்
திரு. இரா. கண்ணன்	உறுப்பினர்
டாக்டர். திரு. க. சின்னப்பா பி.எச்.டி., முதல்வர்	உறுப்பினர்
டாக்டர். திருமதி. வீ. காந்திமதி பி.எச்.டி., இணைப்பேராசிரியை	உறுப்பினர்
டாக்டர். திருமதி. செ. தனலெட்சுமி பி.எச்.டி., இணைப்பேராசிரியை,	உறுப்பினர்
பல்கலைக்கழக உறுப்பினர்	
முனைவர் ஆ. முத்துமா க்கம் எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,	உறுப்பினர்
கல்வியியல் துறை, மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம்	

செந்தமிழ்

(தோற்றம் 1902)

தொகுதி : 101
பகுதி : 12
டிசம்பர் 2007

திங்கள் இதழ்
திருவள்ளூர் ஆண்டு 2038

இதழ்க் கட்டணம்	உள்ளநாடு	வெளிநாடு
ஆண்டுக் கட்டணம்	ரூ. 100	ரூ. 600
புரவலர் கட்டணம்	ரூ. 1000	ரூ. 2000
தனி இதழ்க் கட்டணம்	ரூ. 10	

ஆசிரியர் இரா. அழகுமலை எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,
செயலாளர் - மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை-625 001.
பதிப்பாசிரியர் இரா. சதாசிவம் எம்.ஏ., எம்.ஃபில்.,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை-625 001.

பொருளடக்கம்

இதழ்மணம் 455

நெளத்தீரம் பழநு 456

மரு. கே. பிரேமநாதன் எம்.டி.(சி), பி.எச்.டி.,

பாற்கர சேதுபதி நாகம்மணிமாலை 464

ஆசிரியர் : சிவசம்புப்பலவர்

விளக்கஉரை ஆசிரியர் : பேராசிரியர் இரா. சதாசிவம்

சேதுபதிகளின் சமயப்பணி 484

முனைவர் செ. கந்தசாமி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,

இதழ்மணம்

“ரௌத்திரம் பழக” என்னும் தலைப்பில் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் **மருத்துவர் சே. பிரேமா** கட்டுரை அளித்துள்ளார். நகையும் உவகையும் கொல்லும் என்பார் திருவள்ளுவர்; ஆனால் மருத்துவர் பிரேமா கோபம் பற்றி எழுதியுள்ளார். கட்டுரையைப் படிக்கும்போது நமக்கு நகையும் உவகையும் ஏற்படும். படித்து அனுபவிக்க வேண்டிய நல்ல கட்டுரை; கோபம் பல்வேறு நிலைகளில் ஆராயப்பட்டுள்ளது. கோபம் பற்றிய முழுமையான சிந்தனை வடிவம் இக்கட்டுரை. கற்றுப் பயன்பெறுக; இன்புறுக.

அடுத்து பேராசிரியர் **முனைவர் சே. கந்தசாமி** “சேதுபதிகளின் சமயப்பண” என்னும் தலைப்பில் கட்டுரை வரைந்துள்ளார். சேதுபதி அரசர்கள் கோயில் பணியில் சிறந்து விளங்கியதும் கோயில்களைப் பராமரிக்க வேண்டி முற்றுட்டாக நிலமானியங்களை வழங்கி பாதுகாத்த சிறப்பினை ஆசிரியர் தொகுத்து வழங்கியுள்ளார். சேதுநாட்டு எல்லைக்குட்பட்ட இராமேச்சரம் முதல் ஆவுடையார் கோயில் எனப்படும் திருப்பெருந்துறை வரையுள்ள கோயில்களுக்குக் கிராமங்களைத் தானமாக வழங்கியதோடு சோழநாட்டில் உள்ள திருவாரூர், திருவாவடுதுறை முதலான திருக்கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் முற்றுட்டாகக் கிராமங்களை சேதுபதி அரசர்கள் வழங்கிப் பாதுகாத்துள்ள செய்தி குறிப்பிடத்தக்கது. கோயில் வளர்ச்சிப் பணியாக கோயில் கட்டுதல், கோயில் சுற்று நடைபாதை அமைத்தல், கோயில்களைப் பராமரித்துப் பாதுகாத்தல், சித்தாந்தக் கொள்கைகளைப் பரப்பதல் எனச் சேதுபதி அரசர்கள் கோயில் வளர்ச்சி, கோயில்பாதுகாப்பு, சமய உண்மைகளைப் பரப்பதல் என அவர்கள் ஆற்றிய பணியை ஆசிரியர் தொகுத்து வழங்கி இருப்பது பாராட்டுக்குரியதாகும். **பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலையின்** பிற்பகுதி இந்த இதழில் உரை விளக்கம் பெறுகிறது.

ரொளத்திரம் பழகு

மரு. சே. பிரேமா எம்.டி.(சி), பி.எச்.டி.,
பேராசிரியர் - தலைவர்
சித்த மருத்துவத்துறை
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம்

மனிதர்களுக்கு இயல்பாக உள்ளது ஆசை. ஆசை நிறைவேறும்போது மகிழ்ச்சியும் அதற்கு இடர் நேரும்போது கோபமும் உண்டாகும். கோபம் என்பது இயல்பான ஆரோக்கியமான ஒரு உணர்வு. இது மனிதர்களுக்கும் மிருகங்களுக்கும் ஏன் பஞ்சபூதங்களுக்கும் கூட, பொதுவானது. கோபம் குறைந்த அளவில் இருந்தால் அது எவ்வித பாதிப்பையும் ஏற்படுத்துவதில்லை. இதுவே அளவுக்கு அதிகமாகப் போனால் தன்னிலை மறந்து சுற்றுச் சூழலை மறந்து, வாழ்க்கைச் சூழலையே மாற்றக்கூடிய அழிவுத் தன்மை கொண்டதாக அமைந்துவிடும்.

கோபத்தின் பிரிவு

கோபத்தைப் பொய்க்கோபம், மெய்க்கோபம், குறுகிய காலக் கோபம், நீண்ட நாள் கோபம் என வகைப்படுத்தலாம். தீபாவளிக்குக் கணவர் பட்டுப்புடவை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக மனைவி பொய்க்கோபம் கொள்வார். புடவை வாங்கித் தந்த உடன் அந்தக் கோபம் போய்விடும். ஒரு தவறும் செய்யாத போது மேலதிகாரி தன்னைத் தண்டித்துவிட்டால் அந்த ஊழியருக்கு வருவது மெய்க் கோபம். காலையிலிருந்து கோபம் கொண்டிருக்கும் கணவனும் மனைவியும் இரவானதும் சமாதானம் ஆகி விடுவார்கள். இது குறுகிய காலக் கோபம். தந்தை தனக்குச் சொத்து எழுதி வைக்க வில்லை. தமையனுக்கு எழுதி வைத்துவிட்டார் எனக் கோபம் கொண்டு தம் சுற்றத்தாரைத் துறந்து நாட்டடக் கோபம் கொண்டிருத்தல், நீண்ட நாள் கோபம்.

கோபத்தின் வெளிப்பாடு

கோபத்தை வெளிக்காட்டுவதில் பல வகை நிலை உண்டு. கண்களை விரித்து முறைத்துப் பார்த்தல், கையிலிருக்கும்

பொருளை வேகமாகக் கீழே வைத்தல், கையை விறைப்பாக்கி எதிராளியின் முகத்திற்கு நேரே நீட்டல், ரேடியோ, டி.வி, ஹாரன் போன்றவற்றைத் தொடர்ந்து அதிக ஒலியுடன் இயக்குவது. ஸ்கூட்டர், கார் ஓட்டுபவராக இருந்தால் விரைவுத் தடை போட்டு நிறுத்தல், குரலை உயர்த்திப் பேசுதல், குழாயடியில் குடங்கள் ஒன்றோடொன்று பேசல், மேலதிகாரியிடம் காண்பிக்க முடியாத கோபத்தைத் தலை குனிந்து விழுங்க முயற்சித்தல். கையினாலோ ஆயுதத்தினாலோ கோபப்படுத்தியவரைத் தாக்குதல், கையில் கிடைத்த பொருள்களை விட்டெறிதல், குழந்தைகளாக இருந்தால் பெருங்குரலெடுத்து அழுதல் போன்றவை சிலவகை வெளிப்பாடுகளாகும். 'சிலபெருமான் கோபத்தின் காரணமாக உருத்திர தாண்டவம் ஆடியதாகச் சொல்லுவார்கள். இயக்குநர் பாலச்சந்தர் சினிமா, நாடக நாயகி, நாயகர்கள் நடனம் ஆடிக் கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதாகக் காண்பிப்பார்.

கோபத்தின் காரணமாகக் குழந்தைகள் ஒன்றோடு ஒன்று காய் விட்டுக் கொள்ளும். சமாதானமானவுடன் பழம் விட்டுக் கொள்ளும்.

கோபத்தின் காரணங்கள்

அதிக தாகம், அதிக பசி, வலி, தாம்பத்தியத்தில் வெறுப்பு, நோயிலிருந்து மீண்டு வருதல். சில மருந்துகளை உபயோகித்தல், நாளமில்லா சுரப்புகளின் மாறுபாடு, இதன் காரணமாக மாதவிடாய், மகப்பேறு, மாதவிடாய் நின்றல் போன்ற நிலைகள் உடலால் மனத்தால் பாதித்தல் போன்ற காரணங்களால் கோபம் ஏற்படும்.

கோபத்தின் தன்மை

தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கோபம் ஒரு கவசமாக அமைகிறது. யாரேனும் நம்மிடம் சண்டை செய்தால் அப்போது நம்மையும் அறியாமல் கோபம் ஏற்பட்டு எதிரியிடம் சண்டை செய்யும் நிலை ஏற்படும். கோபம் கொஞ்சம் தணிந்து விட்டால் புயலுக்குப் பின் அமைதி என்பது போல் உடலின் நரம்புகள் அமைதியாகும்.

கோபந்தின்போது உடலில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்

அடரினலின் சுரப்பு அதிகரிக்கும்
ஆழ்ந்த சுவாசம் உண்டாகும்
இதயத்துடிப்பு அதிகரிக்கும்
இரத்த அழுத்தம் அதிகமாகும்
உணவு செரிமானம் தடைபடும்
சேமித்த இரத்த சர்க்கரையை ஈரல் தள்ளிவிடும்
கண்விழிகள் மலர்ந்து பெரிதாகும்
கண்கள், முகம் சிவக்கும்
தசைகள் முறுக்கேறும்
பேச்சும் நடையும் வேகமாகும்
சில சமயம் வார்த்தை குளறும்
உடல் வெப்பம் அதிகரிக்கும்
தோள்பட்டை விணர்ப்பாகும்
வாயின் பூட்டுத்தாள் இறுகும்
வயிறு மறுக்கிக் கொள்ளும்.
உடல் நடுக்கும்
அழகை வரும்
இவை யாவும் உடல் நலத்தைப் பாதிக்கும்

விளைவுகளும் கோபமும்

நாம் பொதுவாகக் கோபமாக இருக்கும் ஒருவரைப் பார்த்தால் ஏன் உர் என்று முகத்தை வைத்துள்ளாய் எனக் கேட்போம். அதுபோல் ஒவ்வொரு விலங்குகளுக்கும் அவை கோபம் கொள்ளும்போது அவற்றின் உடலில் பல்வேறு மாற்றங்கள் காணப்படும்.

நாய் காதுகளை நிமிர்த்தி, கண்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொள்ளும். கழுத்து முடி சிலிர்த்து நிமிர்ந்து நிற்கும். உடல் விரைத்திருக்கும். வாலை விறைப்பாக நிமிர்த்தி, அதிக சத்தத்துடன் குரைக்கும்.

பூனை கோபத்தில் வாலை ஆட்டிக் கொண்டு, மீசையை நிமிர்த்தி உறுமலுடன் கத்தும். கால் நகங்களை வெளியில் கொண்டு வரும். காதுகள் விறைத்து பின்னோக்கிச் சேர்ந்திருக்கச் செய்யும். காலை உயர்த்தி உடலை நிமிர்த்தி வைத்துக் கொள்ளும்.

பறவைகள் சிறகை விரித்து விளைப்பாக்கி, அதன் உடலளவை கூட்டிக் கொள்ளும்.

குதிரை காதுகளை விரைப்பாக்கி, பாதியாய் திறந்திருக்கக் கண்கள் வெறித்துப் பார்க்கக் கத்தும். கால்நடைகள் தலையைக் குனிந்து கொம்புகளை முன்னோக்கி வைத்து மூக்கு விரைத்துத் தலையைப் பிராண்டும்.

மாண்கள் முதுகுத் தசையை விரைப்பாக்கி தலை தாழ்ந்து கொம்புகளால் முட்டித் தள்ளும். குரங்குகள் உதடுகளை விரித்து நெற்றியைச் சுருக்கி, பற்கள் வெளியில் தெரியக் கிரீச்சிடும். பாம்பு, உடலை விரைப்பாக்கிப் படமெடுத்துச் சீறும்.

கோபமும் உடல் மாற்றங்களும்

கோபத்தின் போது கண்களும் முகமும் சிவந்து விடும். உடல் நடுங்கும். வயிற்றில் புளிப்புத் தன்மை அதிகமாகும். உடல் சூடாகும். ஆண்களை விட பெண்களுக்கே அதிக கோபம் வரும். அதுவும் கோபம் கொள்ளாத பெண்ணாக இருந்தாலும் மாதப்போக்கு நிற்கும் பருவத்தில் எடுத்ததற்கெல்லாம் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வரும். இதற்கு அளவு குறைவதுதான் காரணம்.

எல்லோருக்கும் கோபம் வருவது சுவபம். ஆனால் சரியான நேரத்தில், சரியான காரணத்திற்காக சரியான முறையில் வெளிப்படுத்துவதுதான் கடினம் என்பார் அரிஸ்டாடில்.

குழந்தைகள் கோபத்தை ஓர் ஆயுதமாக்கித் தாங்கள் நினைத்ததைச் சாதித்துக் கொள்வார்கள். இளவயதினர் கோபம் காரணமாகச் சாவதற்கும் தயங்குவதில்லை. கோபத்தை வெளிக்காட்டுபவர்களை விட அடக்கி வைத்துக் கொள்பவர்களுக்கு இரத்தக் கொதிப்பு மிகவும் அதிகமாகும். கோபம் கொள்ளக்கூடிய பரம்பரையில் பிறந்திருந்தாலும் கோபம் அதிகம் உண்டாகும். பித்த உடலினருக்கே அதிகம் கோபம் உண்டாகும் என்கிறது சித்த ஆயுர்வேத மருத்துவம்.

கற்பிளவோ டொப்பர் கயவர் கடுஞ்சினத்துப்
பொற்பிளவோ டொப்பாரும் போல்வரே - வீற்பிடித்து

நீர்கிழிஎய்த வடுப்போல மாறுமே
சீரொழுகு சான்றோர் சினம்

கல்லைப் பிளந்தது போல் கோபப்படுபவர் கயவர். உடைந்த கல்லை ஒன்று சேர்க்க இயலாது. தங்கத்தைத் துண்டாக்குவது போல் சிலர் கோபம் கொள்வர். இது உடைந்தாலும் ஒட்டிவிட முடியும். தண்ணீரில் அம்பு எய்தால் அது நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு போகும். அது போகும் வழியெல்லாம் பிளவுபடும் பின்னர் இடையீடின்றி ஒன்றிணைந்து விடும். இது சான்றோர்கள் கொள்ளும் கோபம். ஒளவையார் கல், தங்கம், தண்ணீர் இவற்றிற்கு கோபத்தை உவமையாகக் கூறுகின்றார்.

கோபம் கொள்வதால் சில பிரச்சனைகள் பெரிதாகாமல் தடுத்துவிடலாம். நாம் நினைக்கும் காரியத்தைக் கோபத்தின் மூலம் பிறரைச் செய்யும்படித் தூண்டலாம். இது நமக்குக் கீழ் உள்ளவர்கள், நம் குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களிடம் மட்டுமே செல்லுபடியாகும். ஒருமுறை நான் சென்ற டாக்ஸியை அதன் ஓட்டுநர் எதிரில் வந்த ஆட்டோவில் மோதிவிட்டார். தவறு என்னவோ டாக்ஸி ஓட்டுநரிடம் தான். ஆனாலும் டாக்ஸியை விட்டு இறங்கி பேசாமல் சென்று விட்டார். நீங்கள் செய்தது தானே தவறு, ஏன் ஆட்டோ ஓட்டுநரிடம் கோபப்படுகிறீர்கள் என்று நான் கேட்டேன். கோபத்தை நாம் முதலில் காண்பித்துவிட்டால் எதிராளி அடங்கிப் போய்விடுவான் என்று சொன்னாரே பார்க்கலாம். அசந்துவிட்டேன் அவர் பதிலால்.

சிலர் சிறியகோபத்தைக் கூட காட்டுக்கத்தலாகக் கத்தி ஆக்ரோஷமாகத் தெரிவிப்பார்கள். வேறு சிலர் மிகப் பெரிய கோபமாக இருந்தால் கூட அமைதியான முறையில் அதனை வெளிப்படுத்துவார்கள். அடிக்கடி கோபப்படும் ஒருவரை கோபக்காரர் என உலகம் முத்திரை குத்திவிடும்.

கோபத்தைத் தனிமனிதக் கோபம், சமுதாயக் கோபம் எனப் பிரிக்கலாம். தனி மனிதக் கோபம் தன்னைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடமோ பொது இடங்களில் தாம் மட்டும் பாதிக்கப்படும்போதோ உண்டாவது அல்லது குடிபோதையில் தன்னிலை மறந்து ஏற்படுவது எனலாம். தனி மனிதக் கோபத்தில் பிறரை வருத்துதல் அல்லது தன்னையே வருத்திக் கொள்ளுதல் சகஜம். சமுதாயக் கோபம் என்பது வெவ்வேறு சமூகத்தைச்

சேர்ந்தவர்களிடமோ, பொதுவாக நடைபெறும் அசம்பாவிதங்களில் எவரேனும் அல்லது எவையேனும் பாதிக்கப்பட்டாலோ, தம்மை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள அரசியல்வாதிகளும் தம் கட்சிக்காரர்களும் அவ்வப்போது வெளிப்படுத்துவது.

உரிய தீர்வு இல்லாத நிலையில் தமது எதிர்ப்பை காண்பிக்க ஏற்படுவது. இதனால் பொதுச் சொத்துக்களுக்கு சேதம் விளைவித்தல் என்பது தற்போது கட்டாய விதியாகிவிட்டது.

கல்லூரி மாணவர்கள், நகரசபை, கார்ப்பரேஷன், சட்டசபை போன்ற இடங்களில் மேசை நாற்காலிகளை விட்டெறிவது, ஒலிபெருக்கியைத் தூக்கி எறிவது, பேப்பர் வெயிட்டால் அடிப்பது, மோதிரக் கையால் குட்டுவது, புடவையைப் பிடித்து இழுத்தல் போன்றவை கோபத்தைக் குறைக்காமல் அதிகரிக்கவே செய்யும். தனி மனிதர்களின் கோபம் தலையணைப் பஞ்சைப் பிய்த்து எறிவது, பாத்திரங்களைத் தூக்கி எறிவது போன்றவைகளும் அப்படியே.

கோபத்தின் முடிவு

கணவன் மனைவி கோபம் விவகாரத்தில் முடியும். அண்ணன் தம்பி கோபம் அடிதடியில் முடியும். அக்கா, தங்கை கோபம் ஆண்டுகள் பலவானாலும் மாறாது. பெற்றவர் கோபம் சில மணியில் அல்லது சில நாட்களில் தீர்ந்துவிடும். பிள்ளைகள் கோபம் தற்கொலைக்குத் தூண்டும். காதலரின் கோபம் ஒருவரை ஒருவர் கண்டவுடன் மறைந்து போகும். அடியாட்கள் கோபம் கொலையில் முடியும். ஆசிரியரின் கோபம் பிள்ளைகளைப் பதம் பார்க்கும். மிருகங்களின் கோபம் எதிராளியைக் குத்திக் குதறிவிடும். மாமியாரின் கோபம் மருமகளை வாழ்விடாது. கல்லூரி பள்ளிப் பிள்ளைகளின் கோபம் அவர்களுக்கே பிணையாய் முடியும். இயலாதவரின் சமுதாயக் கோபம் நீதிமன்றத்திற்குப் போகும். அதிகாரிகளின் கோபம் உடனடி வேலை செய்யவும் நாட்பட்ட காழ்ப்புணர்ச்சியையும் உண்டாக்கும். கட்சியில் உள்ளவர்களின் கோபம் தணிக்கட்சி ஆரம்பிக்கச் செய்யும். அரசிடம் சமுதாயத்திற்கு உண்டாகும் கோபம் உள்நாட்டுப்போரை உண்டாக்கும். முட்டாள்களின் கோபம் அறிவாளிகளை முட்டாளாக்கும். நாட்டின் எல்லைக் கோபம் இருநாட்டு சண்டையைத் தூண்டும். சர்வாதிகாரிகளின் கோபம் உலகப் போரை உண்டாக்கும். இயற்கையின் கோபம்

உலகத்தில் உள்ள அத்தனை ஜீவராசிகளுக்கும் அழிவை ஏற்படுத்தும்.

திருக்குறள் கூறும் கோபம்

திருவள்ளுவர் கோபத்தை வெகுளி என்பார். இதற்கென்று ஒரு அதிகாரமே உள்ளது. தற்போது வழக்கில் வெகுளி என்றசொல் ஒன்றும் அறியாதவர் என்ற பொருளில் கையாளப்படுகிறது.

இவ்வழக்குச் சொல் வெள் உளி (வெள்ளை மணமுடையவன்) என்பதன் சிதைவாகும். சினத்தைக் குறிக்கும் வெகுளி என்பது வேகும் உள்ளம் என்பவற்றின் சுருக்கமாகும்.

அழுக்காறு அவா வெகுளி இன்னாச் சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்ற தறம்
குணமெனும் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயும் காத்தலரிது

எனக் கோபத்தைப் பற்றிக் கூறுகிறார் வள்ளுவர்.

கோபத்தைக் குறைக்க சில வழி முறைகள்

கோபம் வரும்போது ஆழமாக மூச்சு இழுத்து வெளிவிடலாம்.

அப்போது மனத்தை அடங்கு, அடங்கு என்றோ ஒன்றும் பெரிய விஷயமில்லை என்றோ மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி மனத்தை ஒரு நிலைக்குக் கொண்டு வரலாம்.

கண்ணுக்குப் பிடித்த மனத்திற்குகந்த நிகழ்ச்சிகளை நினைவில் கொண்டு வரலாம். -

கடவுள் பெயரையோ அல்லது, 1,2,3 எண்ணிக்கையையோ தொடர்ந்து சொல்லலாம்.

தியானம் செய்பவராக இருந்தால் அதனைக் கை கொள்ளலாம். நகைச்சுவை உணர்வை வளர்த்துக் கொள்ளலாம்.

கோபத்தைக் குறைக்க அப்போது குளிர்ந்த தண்ணீர் பருகலாம்.

மீனெண்ணெயில் உள்ள ஓமேகா-7 மற்றும் அந்தி மல்லி எண்ணெயில் உள்ள ஓமேகா-6 கொழுப்புச் சத்துகள் இளைஞர்களின் அதிகக் கோபத்தைக் குறைப்பதாக ஆய்வாளர்கள் கண்டறிந்துள்ளனர்.

காரம் அதிகமாக உள்ள உணவுகளை அதிக அளவில் உண்பவர்களுக்குக் கோபம் ஏற்படும். எனவே, காரமான உணவைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

நாற்பது வயதில் நாய்க்குணம் என்பார்கள். பருவ மாற்றத்தின் காரணமாக நாளமில்லா சுரப்பிகளும் மாறுதலடையும். அதனால் மாதவிடாய் நிற்கும் காலத்தில் பெண்களுக்கு அதிகம் கோபம் ஏற்படும். அதுபோலவே **Male Menopausal** எனப்படும். ஆண்களின் வயது முதிர்வின் காரணமாகக் கோபம் அதிகம் உண்டாகும். கோபம் அதிகம் ஏற்படுவதால் வயிற்றில் புண், மூலம் போன்ற நோய்கள் உண்டாகும். என்னிடம் வரும் நோயாளிகள் பலர் எனக்கு அதிக கோபம் வருகிறது. எனக்கு BP இருக்கா பாருங்கள் என்பார்கள். நோயிலிருந்து மீள இயலாத நிலையில் உள்ளவர்களுக்கு அந்த இயலாமையே கோபத்திற்குக் காரணமாகும். காது கேட்காத பலருக்குத் தன்னைப் பற்றித்தான் பிறர் பேசுகிறார்கள் என நினைத்து கோபம் வரும்.

எனக்கும் கோபம் அதிகம் வரும். அதற்காக மனநல மருத்துவர் ஒருவரிடம் ஆலோசனை கேட்டேன். அவரும் உடனே பதில் சொன்னார். எனக்கும் தான்மேடம் என்றார். கோபத்தை அடக்க மிகச் சிறந்த வழி ஒருவருக்கொருவர் விட்டுக்கொடுத்தல், மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தி தினமும் தியானம் செய்தல் என்பதேயாகும்.

தன்னைத்தான் காக்கீன் சீஸங்காக்க காவாக்கால்
தன்னையே கொல்லும் சீனம் (வள்ளுவர்)

*****

பாற்கர சேதுபதி நான்மணி மாலை

(சென்ற கிதழ் தொடர்ச்சி)

ஆசிரியர்

யாழ்ப்பாணம், நல்லூர் உடுப்பிட்டி. சிவசம்புப் புலவர்,

உரைவிளக்கம் இரா. சதாசிவம்

செந்தமிழ் ஆசிரியர்.

கவித்துறை

“சிவப்பாகக் கண்ணுட புழுங்கி வதனந் திருகீந்தி.

நீவப்பான் மதர்த்தீடும் வச்சையர் பாலின்னு நேருவ்மோ

தவப்பாலில் வந்து குணம்வாய்ந்த பாற்கர சாமிதனை

யுவப்பாக வெய்திக் கவிபாடி யின்பி னுறைகுதுமே” (30)

பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணர்வதுமருள்; திருவருள் இல்லாதவர்கள் பொய்யாய செல்வத்தே புக்கு அழுந்தி அறியாமையால் ஆணவம் மிகுந்து தாங்களும் கோபம், காமம் முதலான தீ நெறிச் சென்று அல்லல் உறுவதோடு பிறரையும் தீச்சொல் சொல்லி மனம் நோகச் செய்வர்.

உள்ளத்தில் அன்பின் ஊற்று இல்லாத கீழ்மக்கள் கோபம் காமம் முதலான குற்றங்களுக்கு ஆட்பட்டு மனமும் பொறிகளும் வெப்பற்று கண் சிவந்து முகம் கடுகடுத்து அகத்தின் திருகல் முகத்தையும் திருக அகோர வடிவினராய் தம் செல்வமே தமக்குப் பகையாய் அலைவர்; அவர்களிடம் சென்று புலவர்கள் தங்கள் வறுமையால் கவிபாடி நிற்க வேண்டிய அவலம் இனி இல்லை.

சேதுபதி குடியும் உலகமும் செய்த தவத்தால் நற்குணம், நற்செயல் வாய்ந்த பாற்கரசாமி புகழொடு தோன்றி அரச பரிபாலனம் செய்கின்றான். அருஞ்செயல்களையும், குணமாண்புகளையும் நினைப்பது உயிர்க்கு இன்பம்; அவனுடைய புகழ்மொழிகளைக் கேட்பவர்கள் கல்வி கேள்வி ஒழுக்கங்களால் இன்புறுவர்; பாடுகின்ற புலவர்கள் பாடிப்பரவும் பேற்றால் இன்புற்று வாழ்வர். அவனைப் பாடுவது அவனுக்கு மட்டும் பெருமையன்று;

கேட்பவர்களும் காலந்தோறும் கற்பவர்களும் அறிவினால் ஆகிய இன்பம் பெறுகிறார்கள் என்னும் பொருள் பொதிந்த செய்தி இப்பாடலில் அமைந்திருப்பதை அறிந்து இன்புறுக.

விருத்தம்

“உறைத்தமெய்ப் பத்தீ யுளத்தினூ றமுதா
யுயிர்க்குயி ராய்ச்சுகோ ததியாய்க்
கறைத்தனிக் களற்குந் தெருட்குரு வாய
கண்ணிரா றுடைக்கரும் புக்கும்
பொறைத்தவர் குழுவும் புகழும்பாற் கரப்பேர்
புனைந்தொளிர் புருடமா மணிக்குந்
துறைத்தமிழ்க் கவிதை தொடுப்பது போலத்
தொடுப்பமோ பிறசுரர் நரர்க்கே”.

(31)

உறைத்த மெய்பத்தியின் பயன் என்ன? கல்வி கேள்வி ஒழுக்கம் என்னும் வாழ்க்கை நியதியின் பயனாக ஈட்டுதற்குரியது மெய்ப் பொருள் உணர்வு; அம்மெய்ப்பொருள் உணர்வு உறைப் புறுங்காலை உயிர்க்கு அது அமுதாகி என்றும் அழியா இன்பப் பேற்றை அளிக்கும். அவ்இன்பப் பேறே சங்கரன் என்றும் சம்பு என்றும் சிவ சம்பு என்றும் உலகம் போற்றுகின்றது. அவனே உலகம் இன்புறத்தான் நஞ்சினை உண்டு கண்டத்தடக்கிய கடவுள்; அவனை ஆசிரியர் “கறைத்தனிக்களன்” எனப்போற்றுகிறார்.

சிவஞானத்தை உலகுக்கு வழங்கும் சிவகுருபரன் எனப் போற்றப்படுபவன் பன்னிருகண்களுடைய ஆறுமுகக்கடவுளாகிய முருகக்கடவுளேயாவான். அவன் சிவஞானியருக்கும் தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும் அருள் இன்பத்தை வழங்குதலால் கரும்பு என ஆசிரியர் போற்றுகின்றனர்.

சிவனும் முருகனும் தமிழர் வழிபடும் தமிழ்க் கடவுளார்களாவர். பன்னிருதிருமுறையும் திருமுருகாற்றுப்படையும் திருப்புகழும் இறைவனைப் பாடுதலால் அப்பாடல்கள், கரும்பெனத் தித்திக்கின்றன.

அரும்பொறையாளர்கள் முயன்று செய்த தவப்பயன் பாற்கர சேதுபதி; தவப்பயனால் தவம் செய்த தவமாய் அமைந்தவர் அப்பெருமகனார். அவரும் கற்பாருக்கும் பாடுபவர்களுக்கும் அருள் இன்பத்தோடு பாடுபொருள் இன்பமும் அளிக் குமாற்றலால் பாடும் புகழ்க்குரியவர் ஆவார்.

தமிழ், சங்கச் சான்றோர் நாவில் பயின்ற தமிழ் என்பதைத் துறைத் தமிழ்க் கவிதை எனப்போற்றுகின்றார். தமிழ், செவ்வியல் மொழியாகும்; அதன்பாடுபொருள் எப்போதும் உயர்ந்து கவின் பெற்று விளங்குவதால் அதற்குரியவர்கள் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குத் தலைமை யேற்ற திரிபுரம் எரித்த விரிசடைக் கடவுளும் முருகவேளுமாவார்; அவர்களை ஒத்துத் தமிழ்ச் சங்கம் தோற்றுவித்த பாற்கர சேதுபதியுமே புலவர் பாடும் பேறுடையவர் என்பது கற்று அறிதற்குரியதாகும். ஆசிரியர் மணிதருள் மாணிக்கம் எனப் பாற்கரசேதுபதியைக் குறிப்பிடுவது ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாகும்.

அகவல்

நரலையி லழன்றெழுந் நஞ்சமு தருந்திச்
 சுரருயிர் புரந்தருள் சுந்தரப் பெருமான்
 றென்னரி லொருமகன் றிருமுடிச் சமைவவாய்
 மன்னரு ளாடலின் வழங்கின வவைவதா
 மவ்வழி யழிந்தபி னாண்டையி னீன்று
 மிவ்வழி யடைந்தவா மெனப்பட டெவரெவர்
 புந்தியுங் கண்ணும் புயக்கலாற் றாதொளிர்
 சுந்தர மணீநீரை தொகுமுடிச் சிரத்தான்
 றிரிபுண் டரமாந் தீருவெண் ணீற்றொடு
 பொருவக றிகைமும் பொலிந்த நுதலா
 னிந்தீரை கொஞ்சிட வெழிலெலாங் குவிசு
 சந்ததந் தண்ணளி ததும்பு முகத்தான்
 புரவறு முயிர்ப்பயிர் பொலியக் கருணையம்
 பரவைமடை திறந்த பதும விழியான்

சீரார் மேத்தியத் தெய்வான் றமிழ்மறைப்
 பாரா யணமறாப் பவளமணி வாயான்
 காசினி மயக்கிய கலியிருள் விடிய
 வாசறு மிள நீலா வரும்புவெண் ணகையா
 னூனொடா ருயிரை யொருங்குற வருக்குந்
 தேனை மாரிக்குறழ் தேமென் மொழியா
 னினப்பிற மணியா மெத்திறத் துக்குந்
 தனக்குந் தானே தமரிடு கருவியாய்த்
 திணிதரு மிருள்கால் சீத்திரா சதமாங்
 குணனிடைப் பட்டுக் குலமறைச் சாதியாய்
 வணிகனா கியசிவன் வழங்கீய தாய்த்தீக
 ழுணவியி ரக்குழை யவிர்செவித் துணையா
 னவிர்விலைப் பொற்றொடை யாரச் சரத்தொடு
 கவினுயர் கண்டிகைக் கலன் நிகழ் களத்தான்
 முல்லைமா மாலையு முழுமணி வலையமுஞ்
 சொல்லிய னுஞ்சுவைத் தொடையனு மமற்றிரை
 வாரிதீ யுடுத்த வையகப் பொறையும்
 போரியல் விந்தையும் பொலிந்ததிண் புயத்தான்
 தினமணேந் திடவலி செறிந்தபுண் யாதெனக்
 கனமணிக் கடகங் கலந்தமுன் கையான்
 சங்கொடு சக்கரந் தயங்கக் கமஞ்சூன்
 மங்குலுக் குக்கொடை மடம்பயிற் றித்துண
 றினவம் போருக மிசைந்துதத் தப்பெரும்
 புனலினி லீரம் புலராச் செங்கையான்
 மாலரி மகனிடை மனைக்குய்த் ததினுங்
 கோலமிக் குறுமங் குலியமார் விரலான்
 மின்னொத் திடுமுப வீதமும் விலையுயர்
 பொன்னுத் தரியமும் பூமலர்த் தீருவு
 மருமணி யிமைத்தீடு மார வடுக்கனு
 மருவிய கடிப்படி மக்கல வுரத்தான்
 கொன்னிமி ரிடிக்குரல் குறையாக் கழல்களுந்

துன்னலர் முடிகளுந் துதைந்தபொற் பதத்தான்
 றகைபெறும் பாற்கர சாமிசொன் மனமெய்
 பகிர்வுறா யோக பதியாய்ப் படியெலாம்
 பரவுறுஞ் சேது பதியாய்த்
 தரும் பதியாய்த் தங்கீனன் றானே.

(32)

சிவன் கடலில் விளைந்த நஞ்சினை உண்டு தேவர்களைக் காத்துப் பின் தேவர் நாட்டினும் சிறந்த சைவமும் தமிழும் விளங்கும் பாண்டியன் மதுரையில் திருவிளையாடல் புரிந்து பாண்டியர் புகழ் விளங்கச் செய்தான். அப்பாண்டியரினும் சிறந்து தமிழும் சைவமும் காத்து நிற்கும் சேதுபதிசூழப் பெருமை விளங்கத் திருவேடப் பொலிவுடன் பாற்கர சேதுபதி அரசு வீற்றிருந்து தோன்றும் காட்சி காண்பார் கண்ணைக் கவர்ந்து இவன் சிவனோ என நினைந்து போற்றும் பெருமிதக் காட்சியாகும்.

.பாற்கர சேதுபதி சைவ மாண்பும் திருநீற்றுப் பெருமையும் உணர்ந்தவர்; துறவுள்ளம் அமைந்த அரசமுனிவர்; சுவாமி விவேகாநந்தர் இவரைத் துறவியாதற்குரிய அனைத்துத் தகுதியுமுடைய அரச முனிவர் எனப் போற்றியது ஈண்டு நினைவுகொள்ளத் தக்கது. இவருடைய திருவேடப் பொலிவும் முகத்தில் தோன்றும் தண்ணளியும் ஆண் அழகும் தேவ மகளிரையும் மயக்கும் எழில் என்று ஆசிரியர் இவருடைய அழகில் ஈடுபட்டுரைக்கின்றார். தேவர் நாட்டு அழகி இந்திரையும் விரும்பும் அழியா அழகு என இவர் அழகில் பெண்கள் ஈடுபடுகின்றனர். அழகு சிறுமை நோக்கிய தன்று; வழிவழிவந்த அருள் நோக்கிய மாண்புடைய தென்பதை ஆசிரியர், “சந்ததம் தண்ணளி ததும்பும் முகத்துடன்” எனப் போற்றுகின்றார்.

முகவைக்கு அருகில் பெரிய கண்மாய் என்பது கடல் போன்ற காட்சியுடையது. அதன் மடை திறந்து பாய்ச்சும் நீர் வேளாண்மைச் செல்வமாகும். அதுபோல பாற்கர சேதுபதி கண்களிலிருந்து புறப்படும் அருள், வெள்ளம் தாமரை மலரைப் புரப்பது போல உயிர்களைப் பாதுகாக்கிறது என ஆசிரியர் குறிப்பிடுவது அருள் நலம் புனைந்ததாகும்.

தவம் இடைவிடாத முயற்சியாகும். இவரும் இடைவிடாத ஆர்வம் மிகுதியினால் நாளும் தெய்வ வான் தமிழ் மறையாகிய திருக்குறளைப் பாராயணம் செய்யும் இயல்பினர். உயர்ந்தது பயிற்றலால் "பவளமணிவாய்" என்றார்.

உலகத்தின் இருள் நீங்க நிலவு தோன்றுதல்போல பாற்கரசேதுபதி நகைமுகம் மக்கள் துன்பமாகிய இருளைப் போக்குகிறது என்னும் கவிஞர் உவமை பொருள் பொதிந்ததாகும்.

இவர் இனிமையும் மென்மையுமுடைய சொற்களில் தேன் மழை பெய்ததுபோலப் பேசும் இயல்பினர்; கேட்போர் உயிரையும் ஊனையும் உருக்கும் அருளமுதாக அவருடைய சொற்கள் அமைந்து மகிழ்விக்கும்.

அரசர் மக்கள் மகிழ்தற் பொருட்டு காதுக்கு கடுக்கண் அழகிய அணிகலன் அணிந்து தோற்றப் பொலிவுடன் காட்சி தருதல் அக்காலத்து வழக்கம்.

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம் போலப் பொறுமையும் செவிக்கு அமுதமாகிய சொல் மாலையும் விழுத முல்லை மாலையும் அணிந்து தாம் இன்புற்றுப் பிறரும் இன்புற வாழ்ந்தார். சான்றாண்மையோடு போர்த்தொழில் வித்தையும் காட்டும் திண்ணிய தோள்வலிமையுடையவராகப் பாற்கரசேதுபதி வீரமும் ஈரமும் உடையவராக விளங்கினார்.

கார்மேகம் கொடைமடம் பட்டது போல இவரும் எல்லோருக்கும் ஈயும் இயல்பினராக நீர்வார்த்துக் கொடுத்த கை ஈரம்புலராச் சிவந்த கையராக விளங்கினார்.

மனம் சொல் செயல் என மூன்றும் ஒருமை உடன் மாசற்றுத் தைல தாரையாக மனம் ஒருங்கிணைந்து யோக நெறி பயிற்றும் மெய்யுணர்வாளராகவும் புலனடங்கிய அறநெறியாளராகவும் தன்னை நெறியில் நிறுத்தி அனைவரும் தொழுவிரும்பும் சேதுபதியாக பாற்கரசேதுபதி அரசியல் நடத்தினார்.

வெண்பா

தானந் தருமந் தவச்சிறப்புப் பூசைபுரிப்
பானந்த வந்ததுங்கப் பாற்கரமா - லானந்தக்
கூத்தனரு ளாலிகத்துக் கொண்டசுகம் போற்பரத்தும்
வாய்த்தசுகம் முற்றடைகு வான். (33)

பொய்யாய செல்வத்தே புக்கு அழுந்தி மெய்யாகக் கருதி அலைதலும், பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளும், போகம் இது பொருள் இது என்ற தெளிவின்மையால் அப்போதைக்கு இன்பமாகி துன்பம் தருவதைப் போகம் என்றும் நிலையாது அழிகின்றவற்றை நிலைபேறுடைய பொருள் என மயங்குதலும் உலகியல்பு. இவற்றின் நிலையாமை உணர்ந்து அறநெறியின் அருமைப் பாடு கண்டு அறத்தைப் போற்றி வாழ்வதே அறிவுடையோர் மாண்பு. அறம் போற்றற்குரியதாகலின் அறநூல் பாடிய திருவள்ளுவரைத் “தேவர்” என்று இராமலிங்க வள்ளலாரும், அவருடைய நூலை அறம் பாடிற்றே என்று மணிமேகலையும் போற்றி உரைத்திருப்பது உணரத்தக்கது.

அறத்தின் அருமைப்பாடு உணர்ந்து, வாழ்வை அறநெறி வழுவாது போற்றி வாழ்ந்த சான்றாண்மை பாற்கர சேதுபதிக்குரியதாகும். தான்ம, தருமம், தவம், பூசை, பக்தி என இன்னோரன்ன உயர் சிறப்புக்கள் எல்லாம் தில்லையில் ஆடல் வல்லானாகக் கூத்து நிகழ்த்தும் இறைவன் திருவருளால் பாற்கர சேதுபதிக்கு வாய்த்தது.

பாற்கர சேதுபதி இம்மை வாழ்வுநெறி அறநெறி ஒழுகல் என உணர்ந்து வாழ்ந்த பெரியோன். இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கும் ஆகும் என்பதும் அது. பாற்கர சேதுபதி நன்மை தீமைகளை அறிந்து அறத்தின்பால் ஒழுகிய சான்றாண்மையால் இனிவரும் பிறவிகளிலும் அவன் முயன்ற கருமங்களையும் தருமங்களையும் நிறைவேற்றுவான் எனப் புலவர் தெளிவுறுத்துவது கற்போர்க்கு வாழ்க்கைப் பாதை இதுவென அறிவித்து அவர் பெறும்பேற்றையும் உணர்த்தியதாகும். இது உறுதிப்பொருள் இதுவென உணர்த்திய பாடலாகும்.

கவிநீர்துறை

வானோக்கு நீல மயிலாம்ப னோக்கும் வளர்மதியந்
தேனோக்கும்வண்டினஞ்செஞ்சுடர் நோக்குஞ்செழுங்கமல
மீனோக்கும் வெள்ள மகநோக்குந் தாய்முக மேயகவிப்
பானோக்கும் பாற்கர சேது பதிசெங்கைப் பங்கயமே. (34)

மயில் கார்காலத்து நீர் கோத்த மழை முகிலை விரும்பி
ஆடி மகிழும். ஆம்பல் மலர் இரவுக்காலத்தில் மலர்ந்து நிலவொளியில்
காண்போர் கண்களுக்கும் மனதிற்கும் இன்பம் தரும்.
மலர்வனத்தில் வண்டுகள்தன் பெடையோடு இன்பறும். தாமரை
மலர் காலை இளஞாயிற்றின் ஒளிகலந்து தாமரைத் தடாகத்தைச்
செவ்வானமாக்கி மகிழும். மீன் இனம் நீர் நிலைகளையே விரும்பும்.
அன்பின் ஏக்கத்தினால் தாய் முகம் நோக்கி இன்பறும் குழந்தை.
பாற்கர சேதுபதியின் கைகள் புலவர் பாடும் கவி இன்பத்தில்
திளைத்து இன்புற்றுக் கொடுத்துச் சிவக்கும்.

பாற்கர சேதுபதியின் நாட்டில் இன்பச் சூழலில் ஆடி
மகிழும் மயில்; நிலவொளியில் மலர்ந்து மகிழ்வூட்டும் ஆம்பல்;
இளஞாயிற்றில் மணம் பரப்பும் தாமரை; அன்பு வெள்ளத்தில் தாய்
முகம் நோக்கி வளரும் குழவி; இவை எல்லாம் இயற்கை இன்பம்.
அவற்றோடு பாற்கர சேதுபதி கை கொடுத்துச் சிவப்பதும் வழிவழி
வந்த குடிப்பிறப்பால் அமைந்த இயற்கையின் இயல்புநலம் என
ஆசிரியர் பாடுவது கற்று இன்புற்றபாலது.

விருந்தம்

பங்கமில் குணத்துப் பாற்கர சாமிப்
பார்த்திபன் படைத்தீடு நீதிதா
னிங்ககன் பரவை யுலகெலாங் கரவ
விம்மியின் றுணையுமொல் காது
மங்குல்கண் முகப்ப வறிது மொல் காத
வாரியின் மன்னிய மாண்பு
சங்கர னிராம நாதனுள் எத்துத்
தகுமரு ளென்னச்சாற் றுதுமே. (35)

என்றும் குறையாகச் செல்வம் இறைவனுடைய அருள் ஒன்றே என்பர் மெய்ப்பொருள் உணர்ந்தோர். அதனால் இறைவனை அருளாளன் என்றும், சென்று அடையாத திருவுடையவன் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் போற்றுவார். ஈண்டு ஆசிரியர் சிவசம்புப்புலவர், பாற்கர சாமியின் பங்கமில் குணத்து மன்னிய மாண்பு “சங்கரன் இராமநாதன் உள்ளத்துத் தகும் அருள் என்னச் சாற்றுதுமே”, எனப் போற்றுகின்றார். இறைவன் அருளுடைமையே செல்வம்; அவன் அருள் இன்றிப் போயின் ஊர்முனி பண்டமாகும். இவ்வுலக வாழ்வு.

பாற்கர சேதுபதி இம்மை மறுமைக்கு வேண்டிய திருவருட் செல்வத்தை உடையவன். இறைவன் அருளை மழையாகக் கருதுவர் சாத்திர நுட்பம் உணர்ந்தவர். கடலிலிருந்து மேகம் நீரை முகந்து கொண்டு மழை பெய்ய வற்றாத கடல் போல் பாற்கர சேதுபதியின் கொடையால் வற்றாத செல்வம் சிறந்துள்ளான். பாற்கர சேதுபதியின் மாட்டு இறைவன் பொதிந்து வைத்துள்ள அருள் மழை அருட் செல்வத்தைப் பெருக்கி வளம் கொழித்து இன்பம் செய்கிறது.

கடல் சூழ்ந்து உலகம் பெருகுதல் போல் பாற்கர சேதுபதி மாட்டு இறைவன் பொதிந்து வைத்துள்ள அருள்மழை அருட்செல்வத்தைப் பெருக்கி வளம் கொழிக்கச் செய்கிறது எனச் சாற்றுதுமே எனப் புலவர் பாற்கர சேதுபதி இராமநாதனின் அருள் நலம்போற்றி வாழ்வதைப் போற்றுகின்றார்.

சிகவல்

சாற்றரு நான்மறை தடவிய தவள
 வேற்றுயர் கொடியுடை யிராம நாதனே
 தெய்வமால் வினைகழுஉஞ் சேதுவில் வாய்ந்த
 தீவ்விய தீர்த்தமே தீர்த்த மேனிலை
 யுண்மையி னுணர்ந்துசீ ருயர்ந்தபாற் கரனாம்
 வண்மைசா னம்பியே மன்ன னவனா
 டேவையே புவியினிற் சிறந்த
 தாவயின் வாழ்நரே யருந்தவ மாந்தரே.

(36)

எழுதாக்கினவி எனப் போற்றப்படும் நான்கு வேதங்களும் ஏற்றினைக் கொடியாக உடைய இராமேச்சுரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள இராமநாதனுடைய திருவடிசைய உணர்தற்கு இடைவிடாது முயன்று தேடி வருகின்றன. அவ் இறைவனே தெய்வங்களுக்கெல்லாம் மேலாம் கடவுள். இராமநாதன் தீர்த்தமாகிய சேது தீர்த்தமே உலகில் மேம்பட்ட தீர்த்தமாகும். இராமேச்சுரத்தையும் சேது தீர்த்தத்தையும் பரிபாலனம் செய்யும் புண்ணியப் பேறு பெற்ற பாற்கர சேதுபதியே நார்பொருளில் வீடுபேற்றுக்குரிய அறத்தை உண்மையின் உணர்ந்து சிறந்தது பயிற்றும் சீராளனாவான். கைமாறு கருதாது அவன் வழங்கும் கொடையே கொடையாகும். ஈகையால் புகழ் விளங்கும் பாற்கரனே மன்னன். "மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்" ஆதலின் அவன் ஆளும் தேவை நாடே மக்கள் வாழ்தற்குரிய நலம் சிறந்த நாடாகும். "எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர், அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே" என்னும் நெறி உணர்ந்து ஆங்கு வாழும் மாந்தரே அருந்தவம் செய்த மாந்தராவர், என ஆசிரியர் தேவை நாட்டின் இறை மாண்பு, மூர்த்தி, தலம், தீர்த்தம் எனத் தீர்த்த மாண்பு, அரசு மாண்பு, மக்கள் மாண்பு என நால்வகைச் சிறப்பையும் எடுத்துரைக்கிறார்.

வெண்பா

மாந்த ரெனுங்குழுவான் மற்றெவரும் பாற்கரனாம்
வேந்தனையொப் பாவரோ மெய்க்கீரக-மாந்தொகையிற்
சேர்ந்தவெலாம் பாயிருள்கால் சீக்குமினற் கொப்பவென
வோர்ந்தவர்க ளோதிடுவ ரோ. (37)

வானில் திரியும் கோள்களில் உலகம் இன்பறுவதற்குக் காரணமாக இருப்பது சூரியன். உலகிற்கு ஒளியூட்டி உயிர்களை இருள் துன்பத்திலிருந்து நீக்கி வாழ்வநலங்களைத் துயக்கச் செய்வது கதிரவன்.

பாற்கர சேதுபதியும் உயிர்களின் துன்பத்தைப் போக்கி நல்லாட்சி நடத்துவதோடு மக்கள் கலை நிறைந்த இன்ப வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு வித்தகம் நிறைந்த கலைஞர்களையும் அறிஞர்களையும் பேணிப் போற்றிக் கலையும் கல்வியும் ஓங்கப்

பெரும் பணியாற்றி வருகின்றான். சூரியன் புற இருளை நீக்குகின்றான்; பாற்கர சேதுபதி தமிழ்க்கலையைப் பேணுவதோடு சைவம் என்னும் மெய்ப் பொருளையும் மக்கள் உணர்ந்து வாழ்ச்சைவம் பரப்பி மக்கள் அக இருளையும் நீக்குகின்றான்.

உலக மாந்தர் பலரும் உலகியற் சுகபோகங்களையே கருதி அலைய இப்பெருமகன் அறம் ஒன்றையே கருதி அதனைப் பாதுகாத்து மக்களுக்கு வழங்குதலால் பாற்கர சேதுபதி மாந்தருள் மேலோன் எனப் போற்றுகின்றார். சுகபோகங்களைத் துய்க்க முயலும் மாந்தர் அதற்காகத் தீ நெறிக் கண் சிக்கி தீ வினைக்குள் அழுந்துவர். அறம் பேணும் ஒழுக்க சீலர்கள் நற்கதிஒன்றுக்கே உரியவராவர். அவரே பிறவியின் பயனை உணர்ந்த மேலோராவார். மற்றையோர் பிறப்பாகிய துன்பத்துள் அழுந்துவர். பாற்கர சேதுபதி இருள் மலம் நீங்கி அருள் ஒளி பெற்ற சான்றோன் என ஆய்ந்து அறிந்த அறிஞர்கள் போற்றுகின்றனர். ஒழுக்கம் உயர்கதியை மட்டுமே தர அது தவறிய உயிர் சிறு நெறியில் அழுந்தித் துன்பமும் என்பார் திருவள்ளுவர்.

கவித்துறை

ஓவா வருட்டகைச் சீராம நாதனென் நோங்கியமெய்த்
தேவாதி தேவ னடிப்பத்தீச் சைவ சிகாமணியிப்
பூவாழ வந்தருள் பாற்கர சாமிப் புயசியலார்
பாவாணராம் பயிரைப்பொன்மழைபெய்துபாவிக்குமே (38)

இம்மண் மணக்க இன்று அரசு நடத்தத் தோன்றியவன் பாற்கர சேதுபதி மன்னன்; இத்தமிழ் நிலம் தமிழ் மணக்கவும் தமிழ்ப் பயிர் தழைக்கவும் கோடை மழை எனத் திரு அவதாரம் செய்தவன் பாற்கர சேதுபதி. இராமேச்சுரமுடையவராகிய இராமநாதன் திருவடிக்கண் நீங்கா அன்புடையவன்; இராமநாதன் அருள்நலம் தன் அடியவர்க்கு மூலபண்டாரமாகும்; அவன் அருட் செல்வமே உயிர்களுக்கு நீங்கா இன்பம் பயப்பதுமாகும்.

பாற்காவேள் சாத்திரதோத்திர ஆகம அறிவு தோய்ந்த கல்வியும் சைவ ஒழுக்கமுமுடைய சைவ சிகாமணியாகையால் கற்றதனாலாய பயன் நன்மை பயப்பதாகிய இறைவன் திருவடி தொழுதல் எனத் திருவள்ளுவ தேவர் உணர்த்திய தேற்றம் உணர்ந்து பக்தி நெறி வழுவாது வாழும் சைவ சிகாமணி பென ஆசிரியர் தோர்ந்து தெளிந்து உரைப்பது கருதத்தக்கது.

மழையே உயிர்கள் வாழ்வதற்கு உணவும் நீருமாக இருக்கிறது. பாற்கரவேளின் ஈகையும் ஒழுக்கமுமே தமிழ்ப் பயிர்க்கு மழையென நன்மை பயக்கிறது. புலத்துறை முற்றிய புலவர் கல்வி என்னும் விதையை வித்தி இம் மண்ணில் மக்கள் வாழ்க்கையைப் பொருளுடையதாகச் செய்கின்றனர்; அப்பெரும் பாவாணர்கள் வாழ்வு சிறுக்கவும் கவின் கலைகள் ஓங்கவும் பாற்கர சேதுபதி பொன்மழை பெய்து வாழ்கின்றான். அவனுடைய தண்ணளியும் செங்கோலுமே கலைஞர்களையும், அறிஞர்களையும் புரந்து மக்கள் கலை இன்பம் பெறவும் கல்வி கேள்வி அறிவு நலம் பெறவும் உதவுகிறது. கலையையும், கல்வியையும் போற்றி மண்ணுக்கு மழைபோல அமைந்து இன்பம் பயப்பது அரசனுடைய செங்கோல் ஆட்சியாகும்.

விருந்தம்

பாலிய தசையிற் பலகலை பயின்று
 பதிபசு பாசநூற் பகுப்பின்
 வாலிய வுணர்ச்சி வாய்ந்துண்மை நாயன்
 மார்களி லமைந்துமா தீடத்தான்
 காலியல் பத்தி கனிந்துகா சினியாள்
 காவல னாயபாற் கரனை
 மாலிய லாத சேரமா னென்னின்
 மறுப்பரோ மாண்புடை யவரே.

(39)

பாற்கர சேதுபதி தம் சிறு பிராயத்தில் தம் தந்தையாகிய முத்து ராமலிங்க சேதுபதியை இழந்தார். பின்பு அரச குடும்பத்தில் பிறந்த பாற்கர சேதுபதிக்குத்தக்க கல்வி அறிவு அளித்தற்குரிய முயற்சி அப்போதைய அரசால் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆங்கிலம், தமிழ், வடமொழிப் பயிற்சி சிறுக்கப் பெற்றார். தாமே முயன்று இளமையில் தமிழ் சாத்திரதோத்திர நூல்களை முறையாகப் பயின்று சிவஞான போதம் முதலான நூல்களில் தோய்ந்த அறிவு பெற்று பதி, பசு, பாசம் ஆகிய முப்பொருள் உண்மைதெளிந்து சிவபரம்பொருளிடத்து ஆழ்ந்த பக்தி மேலிட்டு எண்வகை யோகப் பயிற்சியும் தோய்ந்து அதன் கண் உறுதிமீக் கூர்ந்தார்.

கல்வியின் பயன் தூய அறிவும் ஒழுக்கமுமுடையவராக வாழ்தல் என்னும் உறுதியுடையவராக விளங்கினார். சிவபரம்பொருளை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு வாழ்ந்த சைவநாயன்மார்கள் உலகவர்களுக்கு உணர்த்திய அருள் நெறியே வாழ்வு என்பதைத் தெளிந்து மருள் நிறைந்த உலகவரின் பொருளும் போகமும் நிறைந்த போட்டி திருகலாகிய சிந்தை திருத்த உதவாது என்பதை உணர்ந்தார். சைவநாயன்மார்கள் போல இவரும் இறுதிக் காலத்தில் கல்லிடைக் குறிச்சி திருவாவடுதுறை மடத்தில் இருந்து இயமம் நியமம் முதலாக எண்வகை யோகப் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டு சைவநாயன்மார் போல இறை அன்பிலும், அன்புமேலீட்டால் அர்ச்சனை முதலாக சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் ஆகிய இறை அனுபவநிலையில் இறை வழிபாட்டில் இறுதிக் காலத்தைச் சிறந்தது பயிற்றல் இறைந்ததன் பயனே என்பது உணர்ந்து அவர் அறுத்து இறை நிலைக்குத் தகுதியுடையவராக விளங்கினார். அதனால் ஆசிரியர் இவரைச் சைவ நாயன்மார்களில் ஒருவர் எனவும் அவர்களுள் அரசத்துறவியாக இருந்து இறையருளுக்குரியவரான சேர அரசர் சேரமான் பெருமாள் நாயனார் எனப் போற்றும் தகுதி பாற்கர சேதுபதிக்கு உண்டு எனப் போற்றுவது சாலப் பொருத்தமே.

சேர அரசர் அருளாளராக விளங்கியதோடு தமிழ் நலம் தோய்ந்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரிடத்தில் மிக்க அன்புடையவராக விளங்கினார். அதனோடு சோழ பாண்டிய அரசர்களுடன் நட்புப் பாராட்டி வாழ்ந்தார். நம் பாற்கர சேதுபதியும் தமிழ்ப் புலவர்களிடத்தில் அன்புடையவராகி அவர்களுடைய புலமை பயனளிக்கும் வண்ணம் தமிழ்ச் சங்கத்தை மதுரை மாநகரில் தோற்றுவித்தார். தன்னை ஒத்த தெலுங்கு, கன்னடம், கேரளம், தமிழகத்தின் பிற பகுதிகளிலும் அரசோச்சிய அரசர் பெருமக்களைத் தமிழ்ச் சங்கத்திற்குப் பொருள் வழங்கச் செய்து வரலாற்றில் அவர்கள் பெயரும் இடம் பெறச் செய்தார்.

பல்லாற்றாணும் பாற்கர சேதுபதி சேரமான்பெருமாள் நாயனார் போல வாழ்ந்து சென்ற நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழகத்தில் தமிழியக்கத்தையும் பக்தி இயக்கத்தையும் பேணிப்பாதுகாத்தார் என்பது வரலாற்றில் உணர்ந்து போற்ற வேண்டிய உண்மையாகும்.

மாண்டகு சைவ மன்னுபு வாழ
 வேண்டகு மடியா ரினிது வாழத்
 தானமுந் தருமமுந் தவமும் வாழ
 வீனமின் மறைகளும் யாகமும் வாழ
 வானினம் வாழ வந்தணர் வாழ
 மானிலம் வாழ வான்முகில் வாழ
 மணிமுடி புனைந்து மகீந்திர னாகி
 யணிகிளர் சேது வமலரா மேச
 னுட்டகு கருணையா லோங்குதீர்க் காயுளு
 மிட்டசித் தியுமேய்ந் தேற்றம் படைத்தோன்
 பிடைந்துசெல் விருந்தீனை விழைவுட னோம்பியில்
 லடைந்திடு விருந்துபார்த் தடையாக் கதவினான்

றனதுசத் தீரங்களிற் சந்ததஞ்சாருவோர்
 மனமுற வுணவனம் வழங்கிடு மளியோன்
 மிடியினை யென்று மிறிஞியாய்க் கண்டுள
 மடிவுறா தோங்கிய வான்பெருங் கிளையினா
 னெத்திறத் துயிர்க்கு மிதஞ்செய் குவதே
 சித்தமா சற்றவர் செயலெனத் தெளிந்தோன்
 சத்திய மேத்திய சமயமே சைவமென்
 றெத்திறத் தவர்க்கு மியல்புளித் தெரிப்போன்
 செறிந்தவர் பிழைசில செய்யினும் பொறுத்தவ
 ரறிந்தினி துய்ந்திட வருண்மதி கொழுத்துவோன்
 சேது பதிகடஞ் சீரையு நீறீஇயதின்
 மேதக நானா விதப்புகழ் விரித்தோ
 னாயிரத் தீரடடியோ டாமொரு நூறாய்ப்
 பாய கிராமப் பரப்பெலாம் புரப்போன்
 பொருளெலா நாடொறும் புகநல் வழியிற்
 றெருளினான் மனத்திடஞ் சிறிதுந் திறம்பான்
 சுகவாழ் வுறுநிலை துணிந்தக மமைந்து
 சுகவாழ் வுற்ற சனகர் பெருமான்
 சமையா சாரியர் சரித்திர வழதுண்

டமையா தெழுங்கண் ராற்றினிற் றிளைப்போ
 னாயனார் பூசைநா ணல்பை யவர்க்கூஉய்
 நேயமோ ணுணவுடை நிதிவகை கொடுப்போன்
 சிவபிரான் றொண்டர் திருத்தகு வாழ்வே
 பவமிலா வாழ்வெனப் பாங்குறப் படிப்போன்
 றுமிகு மெய்மனைச் சுந்தரப் பாற்கர
 சாமிமா ராச தயாநீதி வள்ளன்
 மீவரு பெரும்புகழ் விளம்பும்
 பாவலர் மனையிடைப் பயிலுநற் றிருவே.

(40)

பாற்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை நூல் முழுவதும் ஆசிரியர் சிவசம்புப் புலவர் கற்பவர் கல்வி இன்பமும் கல்வியின் பயனும் பெறும் வகையில் சேதுபதியின் வாழ்வு நலங்களை வரலாற்றுப் பின்புலத்தோடு கவினுறு நடையில் பாடியுள்ளார். இறுதி அகவலில் சேதுபதியின் வாழ்க்கையின் விழுமிய குறிக்கோளையும் வாழ்க்கை மாண்புகளையும் கற்போர் தம் நெஞ்சில் பதித்து அருள் நலங்கள் பெற்று இன்புற ஆசிரியர் வகுத்தும் தொகுத்தும் நூலை நிறைவு செய்கிறார்.

தமிழ் மக்கள் வாழ்க்கை தமிழ்ச் சமயமாகிய சைவ நெறியாகும். அதனைச் சேதுபதி போற்றித் தம் வாழ்க்கையில் பயின்று வந்தார். அதனை ஆசிரியர் மாண்டகு சைவ மன்னுய் வாழ எனக் குறிப்பிடுகிறார். சைவக் கோயில்களை செப்பனிட்டார். திருவிழாக்களும் திருப்பணிகளும் ஒழுங்குற நடைபெறவும் தமிழ்ச் சைவ மடங்கள் தழைக்கவும் முறையுற அரசு நடத்தினார். அடியார்களை ஆசிரியர் “வேள்தகும் அடியார் இனிது வாழ” எனக் குறிப்பிடுவது ஆய்தற்பாலதாகும். பொருள் நசையற்ற வாழ்வே அரசு வாழ்வு; அடியார் வாழ்வும் அத்தகையதே. அரசனும் துறவியும் மனம் தூய்மையால் உள்ளத் துறவு உடையவராவர்; துறவியும் வேளிரை ஒத்த உயர்வுடையவரேயாவர். அதனால் அடியார்கள் நலம் பேணுதல் அரசன் கடமையாகும். அதனை உணர்ந்து அறநெறி நின்றவன் பாற்கர சேதுபதி என்பது குறிப்பு.

பாற்கர சேதுபதியின் வாழ்வு தானம், தருமம், தவம் என்ற சொற்களில் அடங்கும். தன்னுடைய செல்வத்தை வரையாது கொடுத்தவன் பாற்கர சேதுபதி. அற்றார் அழிபசி தீர்த்தல் பெற்றான் பொருள் வைக்கும் இடம் என்பார் திருவள்ளுவர். இவரும் எங்கு எப்போது எவருக்குப் பசிக்கும் என்று பார்த்து அங்கு அப்போது அவர்களுக்கு வழங்குவதற்குரிய அறச்சாலைகளை அமைத்து அவர்களைப் பாதுகாத்து வந்தார்.

தருமம் என்னும் சொல் அறம், நெறி என்னும் நுட்பமான பொருளுடையதாகும். பாற்கர சேதுபதி ஒழுக்கம் உயிரினும் சிறந்தது என்னும் அறமாண்புடையவன். உயிர் இன்பதுன்பங்களுக்குக் காரணமான நன்மை தீமைகளை ஈட்டி உயிரை வருத்துவதாகும். ஆனால் ஒழுக்கம் தீமையினின்று பாதுகாத்து உயிரை விழுப்பேறு அடையச் செய்வதால் தருமநெறி பாதுகாத்தற்குரியதென்பதை உணர்ந்து செயற்பால தோறும் அறனே என வாழ்ந்த சான்றோன் இவன்.

தவம் செய்வார் தம் கருமம் செய்வார் என்னும் திருவள்ளுவதேவர் வாக்கை உணர்ந்த சேதுபதி அவநெறி நீங்கி தவநெறி வாழ்ந்த மாண்பு எண்ணுதற்பாலதாகும். இப்பெரியார் எப்போதும் கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டை கூடல் என்னும் மெய்ப்பொருள் தேடலிலேயே வாழ்வை ஒருமையுடையதாக்கிக் கொண்டார். இறுதி நாட்களில் தியான சமாதியில் திருநெல்வேலிப் பக்கம் உள்ள கல்லிடைக் குறிச்சி சைவ மடத்தில் தங்கித் தவநெறி பயின்று வந்தார். அங்கேயே இப்பெரியார் ஆரா இயற்கை அவா நீத்துப் பேரா இயற்கை நிலையாகிய வீடுபேற்றினை அடைந்தார். இவருடைய வாழ்வு தானம் தருமம் தவம் என்ற நிலைகளில் முழுமையான வாழ்வாகும்.

“அந்தணர் என் போர் அறவோர்” ஆகையால் அவர்களைப் பேணுதலும், பிறந்த குழந்தைகள் முதல் முதியோர், நோய்ப்பாலர் ஆகிய அனைவருடைய உயிரையும் உடம்பையும் பாதுகாப்பது பசுவின் பாலாகையால் பசுக் கூட்டங்களைப் பாதுகாத்தலும் இன்றியமையாத கடமையாகும். அதனாலேயே அக்காலத்தில்

அரசன் கடமைகளில் ஒன்றாக ஆநிரைகளைக் காக்கப் போர் மேற்செல்லல் வலியுறுத்தப்பட்டது. பசுக்களைக் காத்து ஒம்பல் தமிழ்மக்கள் வாழ்வு நெறி என்பதை நூல்களால் அறியலாம். முல்லைத் திணை பசுக்கூட்டத்தின் மேன்மை குறித்தது என்றால் மிகையாகாது. திருவள்ளுவரும் பொருட்பாலில் ஆபயன் குன்றும் எனக் கொடுங்கோலை எச்சரித்து அறிவுறுத்தியது சிந்திக்கற்பாலதாகும். ஆகவே ஆசிரியரும் ஆன்இனம் வாழ அந்தணர் வாழ எனக் கூறியது அரசன் செங்கோல் முறைமை போற்றியதாகும்.

மாரி வரங்கூறின் அரசனையே மாநிலம் தூற்றுமாகையால் செங்கோலாட்சியில் மழைமுகில் வழாது பெய்யும் என்பது காட்டியதாகும். இப்பேறுகள் எல்லாம் நாடும் மக்களும் பெற்று இன்புற பாற்கரசேதுபதி செங்கோல் ஏந்தி மணிமுடி புனைந்து மண்ணில் இந்திரன் போன்று அரசு வீற்றிருந்தான்.

அழகினைப் பெருக்கும் சேதுவும் இராமேச்சுரமுடையவனும் அருள் பாலிக்க பாற்கரசேதுபதி தீர்க்காயுளும் எண்ணிய பேறுகளும் இனிது பெற்று புகழ் படைத்து வாழ ஆசிரியர் திருவருளைச் சிந்தித்து வாழ்த்துகிறார்.

வந்த விருந்தினர்களைப் போற்றுதலும் வருகின்ற விருந்தினரை எதிர்பார்த்தலும் இல்வாழ்வான் பெறும் இம்மை மறுமைப் பேறுகளாகும். தமிழ்நாட்டில் பண்டை நாட்களில் அன்னச்சத்திரம் வைத்து வெளியூர்களிலிருந்து வந்து தங்கும் பயணிகளுக்கு உணவு வழங்குதல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

உ.வே.சாமி நாதையர் திருவாவடுதுறை மடத்தில் இருந்து படிக்குங்காலத்தில் மடத்தின் தலைவர் சுப்பிரமணியதேசிகர் கல்வி, அறிவு, ஒழுக்கம், தோற்றம் உடைய இவரைக் கும்பகோணத்தில் உள்ளவர்களைப் பார்க்க மடத்தின் நிமித்தமான காரியங்களுக்காக அனுப்புவது

வழக்கம். அக்காலங்களில் உ.வே.சா. அவர்களுடன் இரவில் வெகுநேரம் காரியமாற்றிவிட்டு உணவு எங்கு கிடைக்கும் என்று ஏங்குவார். பெரிய இடத்திலிருந்து இவர் வந்திருப்பதால் இவருக்கு உணவு முதலான ஏற்பாடுகள் இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொள்ளவும் உலகியல் தெரியாத மடத் தலைவர் உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்யாமலும் விட்டுவிட உ.வே.சா உணவின்றி வருந்திய காலத்து கும்பகோணத்தில் உள்ள மகோபகாரி ஒருவருடைய அன்ன சத்திரம் தான் உ.வே. சாவுக்குப் புகலிடமாக அமைந்தது. பிச்சை புகிலும் கற்கை நன்றே என்ற முதுமொழி தமிழ்த் தாத்தாவின் வாழ்க்கையிலும் பலகால் நிகழ்ந்ததை எண்ணிய பாரதியார் இவ்வுலகத் தொருக்கோடி இன்பவகை நித்தம் துய்க்கும் கதியறியோம் என்று மனம் வருந்தற்க என்று பாடியது புலனாகும்.

பாற்கர சேதுபதிக்குக் கருணை இயல்பாதலின் தமக்குத் தீமை செயினும் தன்னடைந்தவர்களுக்கு இறுதிவரை வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து பாதுகாத்தல் இவருக்கு இயல்பாகும். உள்ளக்கேடுடைய பிறருடைய மனமாச இவரைச் சார்வதில்லை; எப்போதும் சித்தம் சிதையாமல் மாசற்று விளங்கும் மெய்ப் பொருட் காட்சியுடைய தெளிந்த மெய்யுணர்வுடைமை இவர் மாண்பு. மெய்யுணர்தல் சமய நோக்கு என்பதும் அதுவே சைவ சமயத்தின் முடிபு என்பதும் தெளிந்த அருள் திறமுடையவராகப் பாற்கர சேதுபதி விளங்கினார்.

குற்றம் பொறுக்கும் இயல்பு உயர்ந்தோர்மாட்சியாகும்; பொறுத்தார் பூமி ஆள்வார் என்பது பழமொழி; இப்பெரியாரும் தன்னிடத்து உடன் உறைபவர்கள் பிழை செய்யின் அவர்களைப் பொறுத்து ஆட் கொள்ளும் அருள் உள்ளம் கொண்ட சான்றாண்மையே வாழ்க்கை நலம் எனத் தெளிந்த அறிவுடன் வாழ்ந்த வித்தகர். அவர்கள் பிழை பொறுத்தலோடு அவர்கள் திருந்தி நடக்க நல்வழி காட்டினார்.

தம் முன்னோர்களாகிய சேதுபதிகள் புகழ் உலகெங்கும் பரவும் படி செயற்கரும் செயல்கள் பல செய்து புகழ் நிறுவினார். தமிழ் வளர்த்தற்குத் தமிழ்ச் சங்கமும் தமிழ் காத்தற்கு நூல் நிலையமும், தமிழ் பரப்பச் செந்தமிழ் இதழும் நிறுவி அவை பழுதுறாமல் நிதி அளித்தார். இவ்வாறு இவண்புகழ் நிரீஇய பாற்கர சேதுபதி திக்கெட்டும் புகழ்பரப்பி இரண்டாயிரத்து நூறு கிராமங்களைப் பரிபாலனம் செய்தார்.

கீழ் மக்களுக்குப் பொருளே பகையாகித் துன்புறுத்தும்; சான்றோர் அறிவறிந்து நிலையில் திரியாது அடங்கும் அறநெறியில் செலவிட்டு இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நற்பேறுகளைத் தேடிக் கொள்வர். தன்னை ஒத்த அரசர்கள் பலரும் கள், காமம், சூது என்று பொழுதை வீணாக்க அறவோனாகிய பாற்கர சேதுபதி உலகம் உள்ள அளவும் தம் குடிப்பெயர் நிலைபெறும் வண்ணம் அருஞ் செயல்கள் பலசெய்து தம் குடிப்பெயர் நிலைபெறச் செய்தான். மாநிலத்து மன்னுயிர்க்கெல்லாம் இனிது செய்தான். இவனை ஆசிரியர் புராண காலத்து அரசனாகிய சனகன் என்னும் இருமை உணர்ந்த பெரியோனோடு ஒப்பிடுவது சாலப் பொருந்தும். சனகன் உடம்போடு இருக்கும்போது உடம்பின் இயற்கை உணர்ந்து அதன் புலன் இன்பங்கள் கீழ்நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் என்னும் இயல்பு உணர்ந்து அதனை வென்றும், அவ்வுடம்பு கொண்டு மெய்ப்பொருள் உணர்ந்து மறுமைக்கு வித்திட்ட திடம் சனகன் இயல்பாகும். சனகன் இருமை வகை தெரிந்து ஈண்டு அறம் பூண்டவன்; நம் பாற்கரசேதுபதியும் இருமை வகை தெரிந்து காமம் பொருள் இவற்றின் வேகத்தால் சிறுநெறிக்குப் பொருளைப் பயன்படுத்தாது அறிவுநெறி நின்று ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வியுடைமையால் ஆட்சிச் செல்வத்தை நிலைபேறுடைய அறவிழுமியங்களைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுச் செலவிட்டு புகழ்நிறிஇனான்.

கல்வி கேள்வியின் பயன் யாம் கல்வியுடையேம் என்று செருக்குறுதல் அன்று. அதன் பயன் ஆற்றின் அடங்கி மெய்ப்

பொருள் தேர்ந்து வாழ்நாளை மெய்ப்பொருள் ஆராய்ச்சியில் செலவிடுதலேயாகும். இவக்கும் சமயக் குரவர் நால்வர் பாவிலும் வரலாற்றிலும் தோய்ந்து கனிந்து பழுத்த செவி அமுது மாந்தி நெக்குநெக்கு உருகி அகத்தெழும் அன்பின் ஊற்றால் கண்ணீர் தாரை தாரையாக அடங்காது வெளிப்படுவதைக் கண்டோர் வியப்பர். இஃது இவர் உள்ளத்தூய்மையை உணர்த்தியதாகும்.

இவர் சைவ நெறி நின்ற ஆன்றோர்; சைவ நாயன்மார்களிடத்தில் ஆழமான பக்தியும் அன்புமுடையவர்; அன்பின் வெளிப்படாக்க நாயன்மார்களின் பிறந்த பூசை நாட்களில் திருவேடம் நினைப்பிக்கும் அடியவர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு விருப்புடன் உணவு, உடை அளித்து மகிழ்வார்.

பிறப்பு அறுதற்கு அவிச்சையும் வினையும் அறுதல் வேண்டும். வினைத் தொடக்கு அறுக்கும் வாழ்வு சிவநேயச் செல்வர் வாழ்வு என அறிந்து அவ்வடியார் திறம் அறிந்து கற்பார்.

இவருடைய அக வாழ்வை ஆசிரியர் ஒரு தொடரில், “தூமிகு மெய்மணச் கந்தரப் பாற்கரசாமி” எனப் போற்றுசிறார். இவருடைய செயலை ஆசிரியர் மாராச தயாநிதி வள்ளல் என விளம்புகின்றார். வள்ளன்மைக்கும் வாழ்வுக்கும் மூலமாக இருப்பது தயாமூல தன்மமாகும். அதனால் இவரைச் சாமி என்றும், மாராசர் என்றும், தயாநிதி என்றும், வள்ளல் என்றும் இவருடைய அன்பும் அருளும் நிறைந்த கருணை வாழ்வையும் நிலை பேறுடைய பெருவாழ்வையும் போற்றுகின்றார்.

இப் பெருமகனுடைய ஓங்கிய பெரும்புகழ் வரலாற்றைப் பாடிப்பரவும் பாவலர் இல்லங்களிலும் அவர் வரலாற்றுச் சிறப்பை உணர்ந்து போற்றிக் கற்கும் வாசகர் வாழ்விலும் அவர்கள் உறையும் இல்லங்களிலும் திருமகள் போற்றி உறைவாள் என ஆசிரியர் நூலின் பயன் உணர்த்துகின்றார்.

சேதுபதிகளின் சமயப்பணி

முனைவர் செ. கந்தசாமி, எம்.ஏ., பி.எச்.டி.,

முதல்வர் (ஓய்வு)

செந்தமிழ்க் கல்லூரி, மதுரை-1.

தமிழையும் சைவத்தையும் இரு கண்களாகப் போற்றி வளர்த்தவர்கள் சேதுபதிகள். உள்ளத்தால் இவர்கள் சைவ சமயச் சார்புடையவர்களாயினும் பிற சமயக் காழ்ப்புணர்ச்சி இவர்களிடம் இருந்ததில்லை. அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியில் வழங்கி வந்த அனைத்து சமயங்களையும் ஆதரித்தனர். கி.பி.1604 முதல் 1800 வரை, கிட்டத்தட்ட 200 ஆண்டுகள் எந்தவொரு சமயமும் சேதுபதிகளின் ஆதரவு பெறாமல் இருந்தது இல்லை என்று துணிந்து கூறலாம். இந்து சமயத்தின் இன்னொரு பிரிவான வைணவம், இசுலாம், கிறித்துவம், சமணம் ஆகிய அனைத்துச் சமயத்தினரும் சேதுபதிகளின் தண்ணளி பெற்று மனநிறைவுடன் வாழ்ந்து வந்தனர். இம்மன்னர்கள் ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுடன், சமரச மனப்பான்மையை அரச நீதியாகக் கொண்டு ஆட்சி செய்தனர்.

சேதுபதிகள் சேதுநாட்டை ஆட்சி செய்தவர்கள். சேது என்பது அணை. இது இராமன் கடல் மேலிட்டது என்பர். இவ்வணையையும் இதனைச் சார்ந்த பகுதியையும் சேதுப் பகுதி என வழங்குவர். இப்பகுதியைக் காவல் செய்தவர்கள் சேதுபதிகள். சேது காவலர்கள் எனப்பட்டனர். இவர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்டது சேது நாடு எனப்பட்டது. இதனை மறவர் சீமை என்றும் அழைப்பர். இச் சேதுபதிகள் மறவர் குலத்தைச் சார்ந்தவர்கள். தமிழகத்தில் வாழும் மறவர்களைப் பதினொரு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். அவர்களுள் இவர்கள் செம்பியன் மறவர் ஆவர். செம்பியன் என்பது சோழரைச் சுட்டும். எனவே இவர்கள் சோனாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். இவர்கள் சோனாட்டிலிருந்து வந்தவர்கள் எனக் கொள்ளலாம். இவர்கள் கி.பி.11 அல்லது 12ஆம் நூற்றாண்டுகளிலேயே இப்பகுதியில் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தனர் என்பர் வரலாற்றாசிரியர்கள். எனினும் கி.பி. 1604-க்குப் பின் ஆட்சி புரிந்த சேதுபதிகளின் வரலாறுகளே முறையாகக் கிடைத்துள்ளன.

இக்கால கட்டத்தில் தென்னகத்தில் தன்னாட்சிபுரிந்த அரசர்களுள் யாரும் செய்யாத அளவிற்கு சேதுபதிகள் சமய வளர்ச்சிக்கும் சமய ஒற்றுமைக்கும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் உள்ளத்தாலும்

உணர்வாலும் உதவினர். திருக்கோயில்கள், மடங்கள், பள்ளிவாசல்கள், தேவாலயங்கள், சமணப் பள்ளிகள் என அனைத்து மதங்களையும் அரவணைத்தும் சென்றனர். இவற்றை அவர்கள் அளித்த கல்வெட்டுகள், செப்பேடுகள், நிலமான்ய ஓலைக் கணக்குகள் ஆகியவற்றின் மூலம் அறியலாம். இச்சான்றுகளிலும் நிலக்கொடைகள் தொடர்பானவையே இதுவரை உறுதிசெய்யப்பட்ட 400 செப்பேடுகளில் 278 செப்பேடுகள் சேதுபதிகள் தொடர்பானவையே. உடையான் திருமலை சேதுபதி தொடங்கி முத்துராமலிங்க சேதுபதி வரை 400 கொடைகள் கொடுத்துள்ளனர். தங்கள் ஆட்சிக்குட்பட்ட 2160 ஊர்களில் 1082 ஊர்களை உறக் கொடைகளாகக் கொடுத்துள்ளனர். அன்ன சத்திரங்கள், மடங்கள், திருக்கோயில்கள், வடமொழி, தென்மொழி விற்பன்னர்கள், கலைஞர்கள், அரசு அலுவலர்கள் என அனைத்துத் தரப்பினரும் சேதுபதிகளின் வண்மை பெற்றவர்களே. கிடைத்துள்ள செப்பேடுகளின்படி இந்து சமயக் கோயில்களுக்கு 38, சமணப் பள்ளிக்கு-1, பள்ளி வாசலுக்கு-3, தேவாலயத்திற்கு-1, மடங்கள் சத்திரங்களுக்கு 12, செப்பேடுகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. டாக்டர் எஸ்.எம்.கமால், சேதுமன்னர் செப்பேடுகள்). இச்செப்பேடுகளின் விவரங்களை நுணுகி ஆராய்ந்தால் செந்தமிழ்ச் சேதுபதிகளின் செம்மாந்த உள்ளம் புலப்படும். இராமநாதபுரம் தேவஸ்தானத்திற்குரியனவாக இன்றும் 62 திருக்கோயில்கள் உள்ளன. செப்பேடுகளில் சேதுபதிகள் தம்மை சேதுமூல துறந்தறன், சிவ பூஜா துறந்தறன், ஸ்ரீ இராமநாத சுவாமி காரிய துறந்தறன் என்றே குறித்துள்ளனர். இதன்மூலம் சைவ சமயத்தின் மீதும், இராமேசுவரம் இராமநாதசுவாமியின் மீதும் இவர்களுக்கிருந்த ஈடுபாடு புலப்படும். மேலும் அடியார் வேலைக்காரன் அதாவது தொண்டருக்குத் தொண்டன் எனத் தம்மை அழைப்பதில் பெருமை கொண்டனர்.

சைவ சமயப்பணி சேதுபதிகளின் தமிழ்ப் பணியைப் போலவே அவர்களின் சமயப்பணி - குறிப்பாக சைவ சமயப்பணி ஒப்பற்றது. சேதுபதிகள் சோழ வமிசாவழியினர் எனக் கருதப்படுவதால் அப்பேரரசின் சமயத்தாக்கம் இவர்களிடமும் காணப்பட்டதில் வியப்பில்லை. இராசராச சோழன் தஞ்சைப் பெருவுடையாரிடம் பெருவிருப்புக் கொண்டு பல திருப்பணிகளைச் செய்தது போலச் சேதுபதிகளும் இராமேசுவரத்தில் திருக்கோயில் கொண்டுள்ள இராமநாத சுவாமியிடம் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர்களாக விளங்கினர். இத்திருக்கோயிலின் வளர்ச்சியிலும் செயல்பாட்டிலும் விரிவாக்கத்திலும் சேதுபதிகள் தங்களை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். அன்றாட வழிபாடுகள், விழாக்கள் மற்றைய கோயில் நடைமுறைகள்

ஆகியவற்றில் அக்கறை கொண்டு நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கிராமங்களை இறையிலியாக வழங்கியுள்ளனர். இச் சொங்கோல் இறைவனால் கொடுக்கப்பட்டது. எல்லாச் சிறப்பும் அவனால் வந்தது என்றெண்ணி ஒவ்வொரு சேதுபதியும் பட்டம் ஏற்றவுடன் பட்டக் காணிக்கை என்ற பெயரில் கிராமங்களைக் காணிக்கையாக வழங்கினர். இராமநாதசுவாமி திருக்கோயிலில் பணிபுரிந்த ஆரிய மகாஜனங்கள் 512 பேருக்கு நிலக்கொடை வழங்கப்பட்டுள்ளது. சைவத் திருமடங்களின் ஆதின கர்த்தர்களைப் போல இராமேசுவரம் திருக்கோயிலை நிர்வகிக்க இராமநாத பண்டாரம் என்ற கோயில் காரியக்காரர் நியமிக்கப்பட்டார். கோயிலைப் பொறுத்தவரை சேதுபதி மன்னருக்கு ஒப்பான அதிகாரம் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது என்றால் இக்கோயில் மீது இவர்கள் கொண்ட இறைப்பற்று நன்கு புலப்படும். இத்திருக்கோயிலின் கருவறை கி.பி. 13 அல்லது 14ஆம் நூற்றாண்டிலேயே சேதுபதிகளின் முன்னோர்களால் அமைக்கப்பட்டது என்ற செவிவழிச் செய்தி உண்டு. அதன்பின் வந்த சேதுபதிகளின் திருமலை ரகுநாத சேதுபதி இரண்டாம் பிரகாரத்தை கட்டியதோடு 50 ஊர்களை இறையிலியாகவும் தந்துள்ளார். இத்திருக்கோயிலின் மீது இவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் காரணமாக இவரை இராமேசுவரத்தையா என்றே மக்கள் அழைத்தனர். இவருக்குப் பின் மூன்றாம் பிரகாரத்தைக் கட்டினார். சேதுபதிகள் இத்திருக்கோயில் வளர்ச்சிக்குக் காணியாட்சி கோயில் உள்துறைக் கட்டளை அறைக்கட்டளை போன்றவற்றையும் அமைத்து அதற்கும் பல கிராமங்களைக் கொடையாகக் கொடுத்தனர். துணிமணிகள், அலங்காரப் பொருட்கள், திருத்தேர், திருவஞ்சல் எனப் பலவும் இறைவனுக்கு வழங்கப்பெற்றன.

இராசராசன் பெரும் கடல் பரப்பிற்கு உரியவன். தஞ்சைப் பெருவுடையாருக்கு முத்துக்களையும், முத்தால் புனைந்த ஆபரணங்களையும் வழங்கியவன். ஆனால் சேதுபதிகளைப் போல முத்துக்குளிக்கும் உரிமையை அவன் இறைவனுக்கு வழங்கவில்லை. ஆனால் சேதுபதிகள் இராமநாத சுவாமிக்கு மன்னர் சலாபத்தில் முத்துக் குளிக்க உரிமை வழங்கிச் செப்பேடுகள் வழங்கியுள்ளனர். தளவாய் சேதுபதி மன்னர் சலாபத்துறையில் முத்துக் குளிக்கிற வருடத்தில் இராமநாத சுவாமிக்கு ஏழகல் குளித்து அதில் வருகிற ஊதியத்தை கோயிலைச் சாரப்பண்ணிவிச்சுக் கொள்ளச் சொல்லி கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறே இன்னும் பல சேதுபதிகள் இராமநாத சுவாமிக்கு முத்துக் குளிக்க உரிமை வழங்கிச் செப்பேடுகள் தந்துள்ளனர்.

நாட்டின் அனைத்துப் பக்கங்களிலிருந்தும் சேது யாத்திரை வருபவர்கள் தங்கீச் செல்ல வழி நெடுகிலும் அன்ன சத்திரங்களை நிறுவியதோடு அதன் பராமரிப்புச் செலவிற்குப் பல கிராமங்களைக் கொடை கொடுத்துள்ளனர். இராமேசுவரம் செல்லும் பயணிகளுக்கு மண்டபம் தோணிக்கரைக்கும் பாம்பனுக்குமிடையே படகுப் போக்குவரத்துக்கு வழி செய்தார். முத்துவிசய ரகுநாத சேதுபதி (1710-1728). இந்தப் பணிகளுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தவர் இவர் மருகர் தண்டத் தேவர். பராமரிப்புச் செலவு என்ற பெயரில் இராமேசுவரம் வரும் பயணிகளிடம் சிறுதொகை வசூல் செய்துள்ளார் தண்டத் தேவர். இது சேதுபதிக்குத் தெரியவர, இதனைச் சிவத்துரோகம் என்று கருதித் தண்டத் தேவருக்கு - தன் இரு மகங்களின் கணவன் என்றும் பாராது மரணதண்டனை வழங்கினார். மனுநீதிச் சோழராக விளங்கிய இவரின் பெண்மக்கள் இருவரும் கணவர் தண்டத் தேவரின் சிதையில் விழுந்து இறந்தனர். அவர்கள் நினைவாக அக்காள் மடம், தங்கச்சி மடம் எனும் பெயரில் இரு சத்திரங்கள் இச்சேதுபதியால் நிறுவப்பட்டன. இராமேசுவரம் திருக்கோயில் திருப்பணிகளைப் பார்வையிட இராமநாதபுரத்திலிருந்து மண்டபம் வரை நாள்தோறும் குதிரையில்லாதோடோட்டமாகச் சென்று திருப்பணிகளைப் பார்வையிட்டு அன்றாடப் பூசையிலும் கலந்து கொள்வாராம். கலை நேசராகிய இவரே இராமலிங்க விலாசத்தில் காலத்தால் அழியாத ஓவியங்களை வரையச் செய்தார். சிவகுமார முத்துவிசயரகுநாத சேதுபதி அமுத்தமான சைவப் பற்று உடையவர். எனவே இவரை மக்கள் சைவதுரை என்றே வழங்கினார்.

மற்றுமொரு சேதுபதி தம்முடைய செப்பேட்டில், நம்முடைய கட்டளைக்கு நமது சொந்த திரவியம் கொண்டு அடிபிஷேக நைவேத்தியம் உச்சுபம் நடப்பித்து அந்தப் பலன் நம்மை வந்து சாருகிருதேயல்லாமல். பிறத்தியாருடைய திரவியம் பாவத்திரவியமாக இருக்க ஆபாடியினாலே, நம்முடைய கட்டளையிலே வாங்கி நடப்பிக்கத் தேவையில்லை என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மூலம் இராமநாதரின் கட்டளைக்குத் தம்முடைய திரவியமே செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பதும், பிறருடையது ஒருவேளை பாவத்திரவியமாக இருந்தால் அப்பாவம் தம்மை சாரும் என்பதாலும் இவ்வாறு ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். சேது கைங்கர்யத்தில் இச்சேதுபதி காட்டிய ஈடுபாடுஎண்ணிப் பாராட்டற்குரியது. சேதுபதிகளின் செப்பேடுகளில் கற்பக மடல் என்ற வாசகம் காணப்படும். அதாவது கற்பகத் தருவை ஒத்த சேதுபதிகள் என்பது இதனால் புலப்படும்.

பிற்காலச் சேதுபதிகளுள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர் மன்னர் பாற்கரசேதுபதி. சைவ சித்தாந்தத்தில் ஈடுபாடுடையவர். சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விவாதிப்பதிலும் எடுத்துரைப்பதிலும் வல்லவர். இவரே சிகாகோ சமய மாநாட்டில் கலந்து கொள்ள சுவாமி விவேகானந்தரைத் தம் சொந்தப் பொருட்செலவில் அனுப்பி வைத்தவர். சுவாமி வெற்றியுடன் திரும்பி இராமேசுவரம் வந்தபோது சிறப்பான வரவேற்பு நல்கி சுவாமிகளுடைய திருப்பாதம் முதன் முதலில் தரையில் படாது தன் தலையில் பட வேண்டும் என்று வீழ்ந்து வணங்கியவர். இவரின் சமயப் பற்றினைக் கண்டு வியந்த சுவாமிகள் ராஜரிஜி என்று பாற்கரரை அழைத்தார். சேதுபதிகள் சிருங்கேரி, காஞ்சி, மதுரை மடங்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர். இராணி மாங்களேஸ்வரி நாச்சியார் மதுரை திருஞானசம்பந்த மடத்திற்குப் பல விளைநிலங்களை முற்றுாட்டாக வழங்கியுள்ளதாகக் கூறுவர். சேதுபதிகள் தங்கள் உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் இராமநாத சுவாமிக்கு அர்ப்பணித்தவர்கள். இராமநாத தரிசனம், சேதுபதி தரிசனம் செய்த பின்பே முற்றுப்பெறும் என ஒரு வழக்கு உண்டு. இதனை,

**ஆதிபதி யான மண்ட லாதிபதி வம்சபதி அரசர்க்கு என்றும்
நீதிபதி சத்ரபதி சமந்தான பதிவிசய நிறைந்தே நிற்கும்
மாநுபதி துரகபதி கசபதிநீ ராதிபதி வளர்தென் தேவைச்
மேசுபதி தெரிசனமே இராமலிங்க தெரிசனமாய்ச் செப்பலாமே**

என்று ஒரு பாடல் குறிப்பிடும்.

தமிழகத்திலுள்ள தொன்மையான பதினெட்டு சுத்த சைவ ஆதினங்களில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் முதன்மையானது. சேதுபதிகள் தங்களின் குலகுருவாக திருவாவடுதுறை ஆதீன கர்த்தார்களை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள். இராமேசுவரம் திருக்கோயிலுக்கு அடுத்துத் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சேதுபதிகளின் கொடைகளை மிகுதியாகப் பெற்றுள்ளது. குரு காணிக்கை என்ற பெயரில், பட்டத்துக்கு வரும் ஒவ்வொரு சேதுபதியும் இம்மடத்திற்கு நிலக்கொடைகள் வழங்கியுள்ளனர். முதலாம் முத்திராமலிங்க சேதுபதி 1764-ல் திருவாவடுதுறை மடம் உச்சிக்கால பூசைக்கு விளாநூர், இடையூர், சிறுகனூர், புதகுடி ஆகிய ஊர்களைக் கொடுத்துள்ள செப்புப் பட்டயத்தில் தம்மை, குரு பூஜை மறவாத சீர்த்திபன் என்று குறித்துள்ளார். மயேச்சூர் பூஜை, பரதேசிக் கட்டளை, உச்சிக் காலக் கட்டளை இன்னும் பல காரியங்களுக்காகப் பல ஊர்களைத் தானமாக வழங்கியுள்ளனர்.

ஒவ்வொரு திருவாதிரைத் திருநாளிலும் சேதுபதிகள் இம்மடத்திற்கு வருகை புரிவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தனர். ரகுநாத சேதுபதி காத்த தேவர் 1692-ல் பொற் கோட்டை, பகையணி, பிராந்தணி ஆகிய 3 ஊர்களைத் தானமாகத் சந்தித்தார். வளமான விரிசிலை ஆற்று விளைச்சல் மிகுதியான பொற்கோட்டைக் கிராமத்தை தானமாகப் பெற்ற செய்தியினை.

**நதியாம் விரிசிலை நன்னகர் பொற்கோட்டை
பதியார் சுவாமிநாதர் பதிக்கு விதியாகத்
நாயிட்டான் சேதுபதி நாரணி தானுன்னவும்
சனமில்லை எந்த நாளும்**

- என்ற தனிப்பாடல் புலப்படுத்தும். அதனால் தான் நான்தோறும் இந்த ஆதினம் சேதுபதி அன்னமும் காவிரி நீரும் ஆவடையப்பர் நிறுவும் எனச் சொல்லிக் கொண்டாடும் மரபு இருந்ததாகத் தெரிகிறது. இத்திருமடத்தின் ஆதின கர்த்தர்களுள் ஒருவரும் சிவஞான மாபாடியம் பாடியவருமான சிவஞான சுவாமிகள் மீது மதுரையில் தமிழ்ச் சங்கம் நிறுவிய வள்ளல் பாண்டித்துரைத் தேவரவர்கள், சிவஞான சுவாமிகள் இரட்டை மணிமாலை பாடியுள்ளார்.

திருவாசூர் தியாகராச சுவாமி திருக்கோயிலுக்கு முத்துவிசய ரகுநாத சேதுபதியால் 1724-ல் அன்னவாசல் கிராமம் தானமாக வழங்கப்பட்டுள்ளது. திருப்பெருந்துறை ஆத்மநாத சுவாமி திருக்கோயிலுக்கு இச்சேதுபதி 1728ல் முத்துச் சுவாமி உரிமை, அடப்ப வரிசை, ஆபரணம் முதலியன தந்துள்ளார். இராமேசுவரம், திருவாவடுதுறை, திருவாசூர் ஆகிய சிவாலயங்களுக்கேயன்றி, இராமநாதபுரம் மாரிதூர்க்கை அம்மன் ஆலையம், பெருங்கரை அட்டாலை சொக்கநாத சுவாமி திருக்கோயிலும் தெய்வராயன் மடமும், திருவத்தரகோச மங்கை மங்களநாத சுவாமி திருக்கோயில், தென்னாலை நாட்டு எளுவாபுரி விசுவேசுவரர் அகிலாண்டேசுவரர் அம்மன் திருக்கோயில், குளவியல் சுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில், இராமநாதபுரம் பாலசுப்பிரமணிய சுவாமி திருக்கோயில், பழனிமலை ஸ்ரீ வேலாயுத சாமி திருக்கோயில், முத்துப்பேட்டை சர்வேசுவரன் கோயில், பெருவயல் இரணபலி முருகன் கோயில் ஆகியவற்றிற்கு இவர்கள் கிராமங்களைக் கொடைகளாகத் தந்துள்ளனர்.

வைணவம்

சேதுபதிகள் சைவத்தின்பால் ஈடுபாடும் பெரும்பற்றும் உடையராயினும் இந்து சமயத்தின் இன்னொரு பிரிவான வைணவத்தை புறக்கணித்தாரில்லை. அதற்கும் பேராதரவு நல்கினார். திருப்புல்லாணித் திருக்கோயில், இராமநாதபுரம் கோதண்டப் பெருமாள் கோயில், அபிராமம் வரதராஜப் பெருமாள் கோயில், இராஜசிங்கமங்கலம் கரிய மாணிக்கப் பெருமாள் கோயில், தொண்டி சந்தியூத்த பெருமாள் கோயில், அழகர் கோயில் ஆகிய வைணவத் தலங்கள் சேதுபதிகளின் நல்லாதரவு பெற்றவை. ரகுநாத சேதுபதி காத்த தேவர் தம் முன்னோர்களைப் போலல்லாது பரம வைஷ்ணவராக விளங்கினார். திருப்புல்லாணி தர்ப்பாசன மழகியாரான தெய்வச் சிலைப் பெருமாள் நாயனாரின் ஆடித்திருநாள் கட்டளை, தினபூஜை, திருநந்தனம் திருப்பணிக்காக கிராமங்களைத் தானம் வழங்கினார். திருப்புல்லாணிக் கோயிலுக்குப் பல திருப்பணிகளைச் செய்தவர். இராமபிரானது தேர்த்திருவிழாவினைக் கண்டு களித்தவாறே மரணமடைந்தார். இக்கோயிலுக்குக் கீழவன் சேதுபதி 35 கிராமங்களைத் தானமாக வழங்கியுள்ளார். மன்னர் முத்துச் சலாபத்தில் முத்துக்குளிக்கும் உரிமையையும் தந்துள்ளார். ரகுநாத சேதுபதி காத்த தேவர் இராமநாதபுரம் கோதண்ட ராமசாமி கோயிலுக்குச் சரக்கான்குடி, பட்டப்புல்லான் ஆகிய இரு ஊர்களை வழங்கியுள்ளார். வரிசைக் கட்டளைக்காக ஆண்டுதோறும் 500 கலம் நெல் வழங்க ஆணை பிறப்பித்துள்ளார். முத்து வயிரவநாத தேவர் அழகர்கோயிலுக்கு அன்னதானம் மற்றும் ஊருணி தர்மங்களுக்கு ஆயக்குடி, சுந்தனாவூர் ஆகிய கிராமங்களைத் தானமாக வழங்கியுள்ளார். வைணவ சமயப் பெரியோர்களும் சான்றோர்களும் சேதுபதிகளின் வண்மை பெற்றவர்களே. அட்டாவதானம் கிருஷ்ணய்யங்கார் வண்டானம் முத்துசாமி அய்யங்கார், மு. இராகவ ஜய்யங்கார், இரா. இராகவையங்கார், எதிர்க்கோட்டை திருநாராயணய்யங்கார் ஆகிய வைணவச் சான்றோர்கள் சேதுபதிகளின் நன்மதிப்பைப் பெற்றவர்களாவர்.

சேதுநாட்டில் இசுலாமியர்கள் பெரும்பான்மையினராக இருந்தாலும் சேதுபதிகளின் நல்லாதரவு இவர்களுக்கிருந்தது. கீழவன் சேதுபதி இராமநாதபுரத்தில் கோட்டை கொத்தளங்களை அமைப்பதற்குப் பொருளுதவி புரிந்தவர் வள்ளல் சீதக்காதி. இவரை கீழவன் சேதுபதியின் உடன் பிறவாச் சகோதரராகக் கொண்டு விஜய, ரகுநாத பெரியதம்பி என்றே

அழைத்தனர். திருமலை ரகுநாத சேதுபதி வழங்கிய செப்பேடு, ஒன்றால் நமது காவல் குடியினரான துலுக்காதறிக் கடமை நீக்கி என்றதொடர் ஆளப்பட்டுள்ளது. இதில் நமது என்றசொல் ஆழம் பொதிந்தது. நேயம் மிகுந்தது. சேதுபதிகளின் சமயப் பொறைகாரணமாக இம்மக்கள் ஏனைய சமுதாயத்துடன் அண்புப் பிணைப்புடன் வாழ்ந்து வந்தனர். திருமலை ரகுநாத சேதுபதி அனுமந்தக் குடிப்பள்ளி வாசலுக்கு 1674-ல் நிலக்கொடைகள் தந்துள்ளார். இவரைத் தொடர்ந்து கிழவன் சேதுபதி, குமாரமுத்து விசய ரகுநாத சேதுபதி ஆகியோர் காரேந்தல், நாரணமங்கலம் பள்ளிவாசல்கள் மற்றும் இராமேசுவரம், இராமநாதபுரம், கீழ்க்கரை, சேதுபதி ஆகிய ஊர்களில் அமைந்த இசலாமியப் புனிதர்களின் அடக்க இடங்களுக்கு (தர்கா) வரும் பயணிகளுக்கு உணவு முதலியவற்றிற்குப் பல கிராமங்களை இறையிலியாகத் தந்துள்ளனர். இராமநாதபுரம் குத்புதீன் பிகிப் தர்கா, பார்த்திபனூர் தாடிப்பக்கீர் தர்கா, திருப்புவனம் மலங்கு சாகிப் தர்கா ஆகியவற்றிற்கு நந்தாவிளக்கு மற்றும் கந்தூரி போன்றசெலவினங்களுக்கு ஆங்காங்குள்ள சங்கச் சாவடிகளின் வசூலிலிருந்து சேதுமன்னர்கள் பெருந்தொகை அனுமதித்தனர். பின்னர் ஆங்கிலேயர்களால் நிறுத்தப்பட்டது. குமார முத்துவிசய ரகுநாத சேதுபதி இராமநாதபுரம் ஈ.சா. பள்ளி வாசலுக்கு அன்னதானக் கட்டளைக்கக் கிழவனோரி கிராமத்தை 1734ல் தந்துள்ளார். ஏர்வாடி பள்ளிவாசலுக்கு 1742ல் முத்துக் குமார விசய ரகுநாதசேதுபதி மாயா குளம் கிராமத்தை கொடையளித்துள்ளார்.

இச்சேதுபதி 1745-ல் இராமேசுவரம் ஆபில், காபில் தர்காவுக்கு புதுக்குளம் கிராமத்தைத் தானமாகக் கொடுத்தார். சாந்துப் புலவர் சவ்வாதுப் புலவர் ஆகியோர் சேதுபதி அவையை அலங்கரித்த இசலாமியப் மீர் சவ்வால் புலவா கிழவன் ரகுநாத சேதுபதி அம்மை நோய் கண்டு வருந்தியபோது, இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தீனம் என்றநூலைப் பாடி அவரைக் குணமடையச் செய்து சுவாத்தன் எனும் விளைபுல்வூரை முற்றாட்டாகப் பெற்றார். சேதுபதியின் மகளுக்கு அம்மை நோய் குணமடையப் பாடி வண்ணாரவயல் அவாத்தன் எனும் ஊர்களைப் பெற்றார் என்பர்.

கீறித்துவம்

தமிழகத்தில் கீறித்துவ மத மாற்றம் கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்தே தொடங்கியது. 17ஆம் நூற்றாண்டில் சேதுபதிகள் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். கீறித்தவர் மதமாற்றம் கீழவன் சேதுபதி ஆட்சிக்குச் சவாலாக இருந்தது. எனவே பிரிட்டோ நாடு கடத்தப்பட்டார். ஆனால் சில ஆண்டுகளில் மீண்டும் வந்து சமயப்பணியைத் தொடங்கினார். 1693ல் கொல்லப்பட்டார். கீழவனை அடுத்து வந்த விஜய ரகுநாத சேதுபதியும் கீறித்துவ மதத்தை எதிர்த்தார். ஆனாலும் இடைவிடாத பிரச்சாரம் காரணமாகப் புதிய மதத்தை ஏற்றவர்கள் கருகாளி பொன்னளிக்கோட்டை, ஓரியூர், இராமநாதபுரம் ஆகிய இடங்களில் தேவாலயங்களை அமைத்தனர். ஆனால் அரசு முழு ஒத்துழைப்பு தரவில்லை. இக்குறையினைப் போக்கும் வகையில் முத்துப்பேட்டை ஆலயத்திற்கு முத்துராமலிங்க சேதுபதி தெஞ்சியேந்தல் முத்துப்பேட்டை ஆகிய கிராமங்களை சர்வமான்யமாக வழங்கினார். குமார முத்துரகுநாத சேதுபதி தேவாலயக் கட்டுமானப் பணிக்குச் செங்கல் சுமந்தார். மதம் மாறிய மறவர்கள் தேச காவல் படையில் தொடர அனுமதிக்கப்பட்டனர். இது சேதுபதிகளின் சமயம் பொறையினைக் காட்டுகிறது.

சமணம் : சிறுபான்மைச் சமயத்தாராகிய சமணர்கள் கூட சேதுபதிகளின் தண்ணளி பெற்று மறவர் சீமையில் மணநிறைவோடு வாழ்ந்து வந்தனர். அனுமந்தக்குடி முன்னர் ஜீனேந்திரமங்கலம் என்னும் குரவடிமிதி என்றும் வழங்கப்பட்டது. இவ்வூரில் மாளவநாத சுவாமி ஆலயத்தினை இன்றும் சில சமணக்குடிகள் வழிபட்டு வருகின்றன. இவ்வாலயத்திற்கு அமைந்தக்குடி சர்வமான்யமாக வழங்கப்பட்டது. பின்னர் ஏதோ ஒரு காரணத்தால் அரண்மனை திறப்பில் சேர்க்கப்பட்டது. பின்னர் முதலாம் முத்துராமலிங்க சேதுபதி அனுமந்தக்குடிக்குப் பதினாக்கச் செய்யானேந்தல் என்ற ஊரினை இப்பள்ளிக்கு ஒன்பது பட்டயத்தில் வழங்கியுள்ளார். சேதுமன்னர்களின் சமயப் பொறையைக் காட்டுகிறது இப்படயம் இன்றும் சான்றாக இருந்து வருகிறது.

தொடர்பு முகவரி

பதிப்பாசிரியர்,
இரா. சதாசிவம்
செந்தமிழ்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை - 625 001.
போன் : (0452)-2532879

இல்ல முகவரி

இரா. சதாசிவம்
2/404, மருதுபாண்டியர் தெரு,
வட்டாட்சியர் நகர்,
மதுரை-20.

பதிப்பாசிரியர், இரா.சதாசிவம்,
2/404, மருதுபாண்டியர் தெரு, வட்டாட்சியர் நகர், மதுரை-20. ☎ 2532879.

ஆசை அச்சகம், மதுரை. ☎ 26 222 50, 98434 - 32484

பதிப்பாசிரியர்

பேராசிரியர். திரு. இரா. சதாசிவம்

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் திரு. தமிழண்ணல்
பெரும்புலவர் திரு. இரா. இளங்குமரன்
டாக்டர் திரு. ந. சேதுராமன்
முனைவர் திரு. சுப. அண்ணாமலை
முனைவர் திரு. ம.ரா.போ. குருசாமி
முனைவர் திரு. அ.அ.மணவாளன்
முனைவர் கதிர் மகாதேவன்
முனைவர் நா. பாலுசாமி
முனைவர் பெ. சுயம்பு
முனைவர் திரு. அ. தட்சிணாமூர்த்தி
இராசா திரு. முருகதாஸ் தீர்த்தபதி
முனைவர் திரு. செ. கந்தசாமி
முனைவர் திரு. க. சின்னப்பா

அனுப்புநர்,
செயலாளர்,
மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம்,
மதுரை- 625001.

From,
Secretary,
Madurai Tamilsangam,
Madurai - 625001.
TAMILNADU, S. INDIA

பெறுநர் / To,